

Digitized by the Internet Archive
in 2013

4
DAIN

SPIORADAIL.

LE

PARUIG GRANND,

ANN AN STRA-SPEA,

AM FAGUS D'A BHAILE NAN GRANNDACH,

ANN AN

SGIREACHD ABERNEICH.

Ps. cxxxix. 5.—Seinnidh iad ceol ann an slighibh IEHOBHAH,
Ephes. v. 19.—Le salmaibh, le oran', 's le laoidh'bh;
Ps. lxxxix. 1.—'S le beachd air a mhorachd, 'us seinn air a throcair,
Ps. cxix. 113.—Ni e smuainteanan feolmhor a chlàoidh.—

INBHIRNEIS:

CLODH-BHUAILTE LE EOIN SEANNSTONE AGUS A CHUIDEACHD,
AIR SON
AN UGHDAIR AGUS UILLIAM ETTLES AGUS A CHUIDEACHD;
AGUS R'AN REIC LE
OLIBHER 'US BOID, DUNEIDIN; M. OGLE, GLASCHO;
V. SCOTT AGUS D. UEIR, GRIANAIG; AGUS
EOIN GRANND, INNERLOCHI'.

1820.

Entered in Stationers' Hall.

AN CLAR INNSIDH.

Aireamh.	Taobh duilleag.
1.—Gradh m' Fhir-Shaoraidh.....	5
2.—Gealladh an t-Slanuighear.....	6
3.—Eifeachd a'm fuil an Uain.....	11
4.—Buachaillean Israeil.....	14
5.—Calbhari.....	17
6.—Coigrich.....	22
7.—An Dachaidh Bhuan.....	27
8.—An Deagh Shaighdear.....	30
9.—An Turus.....	33
0.—Garadh Edein.....	39
1.—Oran Gaol.....	43
2.—Truaigh Shiorruidh.....	48
3.—Staid Naduir.....	52
4.—Oran do'n t-Saoghal.....	57
5.—Gairdeachas an Fhirean.....	61
6.—Aonachd an Spiorad.....	65
7.—Glaodh na Mairtairach.....	73
8.—La a Bhreitheanaïs.....	89

DAN SPIORADAIL.

Gradh m' Fhir-Shaoraidh.

'S E gradh m' Fhir-Shaoraidh a bhios na cheol domh,
'S ann air bu choir dhomh bhi deanamh sgeul ;
Fa n' se thug coir dhomh, le fhuil a dhòrtadh,
Air saorsa ghloirmhoir a chloinne fein :
'S e sud an t-oran a 'bheir dhomh solas,
Co fhad 's is beo mi sa chruinne-che ;
'S 'nuair theid mi dhachaidh, a' gleann nan deoir so,
Se sud mo cheol anns an t-saoghal chein.

Ge d' tha mi taireal a' measg mo chàirdibh,
Thaobh 's gur ann dhasan a thug mi speis ;
Mar thubhairt Iob, tha m' Fhear-Saoraidh beo,
'S tha mis' an dochas gu 'm faic mi e ;
Tha mi 'n dochas a dhol na chomhdhail,
Anns na neoil, 'nuair a thig e fhein ;
'S ni 'n sealladh mor sin, dheth aghaidh ghloirmhor,
Na h-uile bron a chuir uam 'us deur.

Tha doimhne 'us aird' ann an gradh an t-Slanuighfhear,
Nach gabh aireamh, na cuir an ceill :
Ach chi sinn moran na bhreith, 's 'na bhas deth,
'Us chi sinn pairt deth 's na h-uile ceum :
Chi sinn e tighinn o staid co arda,
'S gur ann dasan bha aing'lean De—

A' deanamh aoraidh, le an anamaibh crabhach,
'S an aghaidh sgail air le 'n sgiathibh fein.

Ach rinn e mhorachd' 's a ghloir sin fhagail,
'Us 's ann a dh'fhas e na dhuine truagh;
Bha 'n Ti a b' aird' air a bhreith 'san stapul,
An t-ait' bu taireal a' measg an t-sluaigh;
Cha 'n ann le morchuis a fhuair e arach,
Cha 'n ann le ailghios chaidh thogail suas;
Bu duine craiteach o bhreith gu bhas e,
Cha 'n fhac iad aillteachd air bith na ghruaidh.

Bu duine bronach air ioma' doigh e,
O 'nuair a thoisich a thurus sgith;
Air son a ghraidh thug iad fuath gu leoir dha,
'S bha iad 'ga fhogradh o thir gu tir;
Bha na h-Iudhaich gu dlu an toir air,
A chum a leonadh, 's a chuir fo chis;
Fa n' bha dorchadas air an enodach,
Is gu 'm b'e ghloirsan an solus fìor.

Cha d' rinn e tair air an dream bha ard dhiu',
Ach thug e 'n ait dhoibh, 'us phaigh e cis;
'Us air na sraidibh cha chual iad ard e,
'S 'nuair fhuair e chaineadh, cha d' chain e ris;
Le meud a ghairdeachas ann ar slainte,
Chuir e an naire ann an neo-bhrìgh;
'S le meud a ghraidh dhuinn ghabh e ar naduir,
A chum ar tearnadh o'n t-slochd a b'isl'.

Ann a cheart naduir 's na pheacaich Adhamh,
'Nuair thug e 'm bas air a shliochd gu leir,

'S ann rinn an Slan'fhear gach ni 'n aird deth,
 'S an lagh rinn ardach le umhlachd fein ;
 'S a chum ar tearnadb o chumhachd bais,
 Leig e bheath bhain, a' deanamh 'n aird na reit' ;
 'S a chum a bhrath'rean a thoirt gu Pharas,
 D'fhuilling e 'm bas air a chranna-cheus.

O sibhs' a thainig a dh'ionnsuidh fhabhair,
 Fa 'n 's e bhas rinn ar tarruing dlu ;
 Seallaibh 'n arda ri sliabh Chalbhari,
 'S chi sibh a ghradh ann an solus ur ;
 Cha 'n e na sgailean bh'aig Maois 'san fhasaich,
 'Tha 'n t-Uan-caisg' air a chuir air cul ;
 'S tha 'n Ti ag basach' rinn subhach Daibhidh,
 'S a bh' aig na faidhean am beachd an suil.

Chi sibh 'n caramh tha air an t-Slan'fhear,
 Mar dhinnis Daibhidh gu'm biodh a chuis ;
 Tha tairbh Bhasan air tional lamh ris,
 'Us iad 'ga shathadh 's na h-uile taobh ;
 Gach neach a dh'eirich, bha deanamh sgeul air,
 Rinn iad an treigsinn, 's an cuir air cul ;
 'S Uan-De aca nis 'ga reubadh,
 'S e 'n deigh cheusaidh, 's 'ga chuir san uir.

Anns an uir chuir iad Righ nan duil,
 Gun aon duil ri e thighinn beo ;
 Ach an Leomhan do threubh Iudaich,
 'S ann a dhuisg e le cumhachd mor ;
 Dh'fhag e 'naimhdean 'us cinn bhruit ac',
 Air a chul-thaobh na'n luidhe leoinnt' ;
 Thog e 'n uachd'ranachd air a ghuai'ibh,
 'Us chaidh e suas, 's ann dh'ionnsuidh gloir.

Gealladh an t-Slanuigh-fhear.

IS iongantach co grasnhor,
 'S tha Slanuigh-fhear nam buadh,
 Cna'n eil nith ni sta dhoibh,
 Nach do phairtich e ri shluagh ;
 Ge d' nach do gheall saibhreas,
 'Thoirt dhoibh an taobhs' do'n uaigh ;
 Gheall e sith 'us aoibhneas dhoibh,
 'S an oighreachd ata Shuas.

'S e gheall e ann na fhirinn—
 Do na fireanaibh gu leir,
 Gur ann trid ioma' trioblaid,
 Theid iad 'stigh do rioghachd Dhe,
 Ach annam-sa bithidh sith agaibh,
 Deir Iosa riu le bheul ;
 'S ge d' dhean an saoghail tair oirbh,
 Cha'n fhag mi sibh, 's cha treig.

Bithidh fuath naa uile dhaoine dhuibh,
 'S cha 'n iongnadh ge do bhi ;
 'Bhrigh gur ni ro fhaon leo sibh—
 Bhi leanmhuinn aobhar Chrìosd ;
 Ach 'mheud 's gur mis' thug saorsa dhuibh,
 'S nach ann deth 'n t-saoghal sibh ;
 Ni iad tric 'ur caineadh dh'fheuch—
 An aicheaidh sibh 'ur Rìgh,

Ach iad-san uile a dh'aicheas mi,
 An lathair an t-sluaigh gu leir ;
 Cha'n fhaigh iad coir, 's cha'n airidh iad,
 Air pairt dheth rioghachd Dhe.
 'Nuair thig mi ris le gairdeachas,
 Chum slaint' do m' mhuinntir fein,
 Bithidh mis' an sin 'ga 'n aicheadh-san,
 An lathair aing'lean Dhe.

Co'r bith dh'iarras fabhar orm,
 'S nach gradhaich mi ni 's mo—
 Na athair, 'us a mhathair,
 A chlann, 'us a mhnaoi phosd',
 Cha'n aidich mis' os aird' e,
 An lathair Rìgh na glòir ;
 Mur tog e chrann-ceusaidh,
 'S mo leanmhuin fein gach lo.

Ach sibhs' a lean gu dilis mi,
 Le cridhe fìor gun gho ;
 A threig gach ni bha priseal feibh,
 'S a chuir fo chis an fheoil ;
 Ma ghluaiseas sibh 'san fhirinn,
 Bithidh 'ur sith mar abhainn mhor ;
 'S le buanachd chum na criche dhuibh,
 Theid sibh do Rioghachd na Glòir.

Na dibiribh 'san fhasach so,—
 Mo ghras a chuir an ceill ;
 Innsibh anns gach aite, gn'n
 Do bhasaich aon Mhac Dhe ;

Thugaibh gu saor do chach uaibh,
 An ni thug slaint' dhuibh fein ;
 'S ma chreideas iad 's an t-Slanuigh-fhear,
 Cinnt, rinn e 'n aird an reit.

An aithne nuadh a dh'fhag mi dhuibh,
 Is aill leam cuir an ceill ;
 Gu'n aithnich iad mo chairdean-sa,
 Le meud an graidh d'a cheil ;
 Coi'-lionaibh nis mo ghairdeachas,
 Gu'm bi sibh ghnath gu reidh ;
 'S bithidh mis' ag ullach' aite dhuibh,
 A stigh am Pharas De.

Ge d' tha sibh lag, cha churam duibh,
 'S bhur suil ri Righ na Gloir ;
 'S laidir air 'ur cull-thaobh mi,
 'S mo ghradh dhuibh ur gach lo ;
 Na h-uisgeachan cha mhuch iad sibh,
 Ge d' dhuisc na tuinn gu mor ;
 'S an teine cha dean ciuradh oirbh,
 Bithidh sibh 'san fhurnais beo.

Ni beagan laithean doruinneach,
 Bhur toirt gu solas buan ;
 Slan le luchd an fhoirneart,
 Tha bhur dochas ri dol suas ;
 Bheir mi trid ghleann nan deoir sibh,
 Mar cheannard seoil' do m' shluagh
 'S bheir mi thar abhainn Iordan sibh,
 'Ga'r comhlach' aig a bhruach.

'N sin toisichidh neo-bhasmhorachd,
 'S thig slainte o mo ghnuis ;
 'S gheibh sibh chum 'ur gairdeachas,
 Gu brath bhi seinn mo chliu ;
 Bheir mi le m' lamh, gu fabharach,
 Na deoir a bharr 'ur suil ;
 'S tha leigheas anns an aros sin,
 Ni slan an cridhe bruit'.

Cha chluinn sibh bron, no eigheach ann,
 No bas no pein, no caoidh ;
 'S cha 'n iarr sibh solus greine ann,
 Gu feuchain air gach taobh ;
 Bithidh 'n Ti 'ta uile-leirsinneach,
 E fein na sholus dhuibh ;
 'Us ni lath'rachd aoibhinn sibh,
 'S bithidh ghradhs' 'n 'ar beul a chaoidh.

Chi sibh sin an aireamh,
 Dheth na braith'rean a thug buaidh,
 Air tionail as gach aite ann,
 O 'n airde-deas 'us tuath ;
 'N uair bheir e stigh d' an aros sin,
 Na trailean bha co truagh ;
 Nach iongantach co grasmhor,
 'S a ta Slanuigh-fhear nam buadh !!!

Eifeachd a'm Fuil an Uain.

O! 's ann tha 'n eifeachd a'm fuil an Uain,
 Chum ar n-eacearta ghlanadh uainn ;

Ach 's bochd an sgeul a ta nis ri leughadh,
Nach 'eil speis d'i do reir a luach.

Tha daoine gorach air sheoil na dha,
Nach aill' leo 'n dochas a chuir 'na bhas ;
Theid iad an di le bhi dhiobhail eolais,
Air 'n fhuil chaidh dhortadh a chum air slaint'.

'S an dream thug speis da, cha dean iad uail,
Fa 'n 's e chaidh cheusadh an ait' a shluaigh ;
Cha'n ann diu' fein a fhuair iad an reite,
Ach leis an eifeachd bha 'm fuil an Uain.

'S e fein da 'u eiginn an cumail suas,
'N uair thig deuchainnean iomadh uair ;
Tha mheud deth thruaill'eachd a ghnà' mu'n cuairt do
'S nach faigh iad buaidh ach le fuil an Uain.

Tha daoine saoghalta' an gaol gach uair,
'S ann air na caoraich, a thaobh o'n Uain ;
'S tha 'n leomhan beuchdach a ghnath aig saoth'rach'
Dh'fheuch' co dh'fhaodas e shlugadh suas.

O, fanaibh dlu, chum 's nach dthoir e buaidh ?
Na tugaibh geill da, 'us theid e uaibh ?
'S a shaighdean teinnteach ni sibhse mhuchadh,
Fa 'n rinn sibh cumhnant le fuil an Uain.

O, bithibh laidir le airmeachd Dhe,
'Us creidimh slainteal agaibh mar sgeith ;
'S 'nuair bhios an namhad ag iarraidh fath oirbh,
Le cainnt an t-Slanuigh-shear dunaibh bheul.

Nuair bhios e feoraich am bheil sibh sgith,
 Innsibh dha gu'n do bhasaich Criosd ;
 S gu 'm bheil gu leoir ann na fhuil chaidh dhortadh,
 S gu 'm bidh bhur dochas ann h-uin na crìch.

N'sin thig e'n cairdeas, 'us their e ribh,
 Gur sibhs' an aireamh tha 'm fabhar Dhe,
 Us ge do ghluaiseadh sibh nis' mar's aill leibh,
 Gu'm bidh sibh tearuinnte feadh gach re.

Ach innsibh dha, gur iad cairdean De,
 Aig am bheil aitheanta, 's a ni d'an reir ;
 An dream nach aicheadh 'n lathair an t-sluaigh e,
 'S a leannas 'n t-Uan ge b'e taobh a theid.

'S e cuilbheart Shatain bhi laidir, treun,
 Tha fagail cairdean gun ghradh d'a cheil ;
 Feuchaidh se faillingean dhoibh 's na brath'ribh,
 Dh'fheuchainn 'n tair e an cuir o cheil !

O ! 's ann tha feum air bhi caithris buan ;
 'S a ghnath bhi 'g eigheach ri Rìgh nan sluagh ;
 Oir cha'n 'eil ni chumas duinnt' ri cheil iad,
 Mar dean an eifeachd tha 'm fuil an Uain.

Ach trid an Ti thug an t-sith mu'n cuairt,
 Cha'n 'eil ni anns nach faigh iad buaidh ;
 Co dhiteas, no leigeas sios iad ?
 'S fear coimhid-Israelil 'ga 'n cumail suas.

Air feadh na fasaich 's e fein an cull,
 Oir tha iad dha mar tha cloich a-shuil ;

'S tha ghealladh grasmhor nach dean e 'm fagail,
'Nuair thig am bas gu'n toirt h-uin na h-uir.

Trid ghlinn a bhais bios e ghnath na'n coir,
Gus an sabhalair iad fadheoidh ;
'S am bi iad tearuinnte o gach namhad,
Anns a Chanaan tha lan deth ghloir.

'S 'nuair bhios iad thall o na h-uile truaigh,
'S ag cuir an ceill co thug dhoibh a bhuaidh ;
Cha bhi h-aon nach cuir ris a sheula,
Gur ann bha 'n eifeachd am fuil an UAIN.

Buachaillean Israeil.

'S E thuir an t-Ard Bhuachail, tha shuas ann an glo
Dh'fhag mi mo chaoraich ann 'n saoghal nan deoir ;
Cheannuich mise gu daor iad, bha mo ghaol doibh co mo
'S mar bhith gu'n d'rinn mi'n saoradh cha d'fhaod iad bhi b
Nis gheibh iad an durachd mur diult iad dhomh geill,
Gheibh iad buachaillean iulmhor a stiuras an treud ;
'Ni 'm beath'chadh an comhnuidh le beo aran o neamh,
'S dhoibh a theagaisgeas eolas air Orduighean Dhe.

Aithnichidh sibhse na buach'lean a fhuar dheth mo ghra
'S e 'n toil-inntinn gu buan bhi toirt luaidh air mo bhas.
Cha chunnt iad ach suarach gach cruaidh-dol 'us cas,
Fa'n tha'n suil ris an duais o na Bhuachail is aird.

idh mo chaoraichs' air chall air na beanntaibh gu leir,
 nn luchd faire dall moran call air mo threud ;
 na buachaillean seolta fhuair eolas uam fein,
 ir iad dhachaidh do m' chro iad, le seoladh mo bheul.

uair gheibh iad 'sa chro iad, 's e 'n solas gu leir,
 beath'chadh le eolas, gach seòrs' tha'nn san treud ;
 l le fìor bhainne blath, mar tha 'naduir am feum,
 cuid le biadh laidir, 'nuair dh'fhasas iad treun.

bheathaich mo chaoraichs' air plao gain gun sta,
 teagasg mì-naomha cha taobh iad gu brath ;
 'n urr' iad a bhi beo, mar bhios moran deth chach,
 isdeachd an t-seorsa tha gun eolas air gras.

'n iarr mo bhuach'leansa buanachd dheth 'n treud,
 bhi na'n daoine saibhir oscionn oighreachd Dhe ;
 le cridheachaibh deonach, dol romp' anns gach ceum,
 iarraidh Rìgh na gloir bhi ga'n seoladh na'm feum.

n codal, 's na'n duisg, 's e 'n curam do ghnath,
 neartach' nan gluinean a ta lubadh gu lar ;
 thean tha bruite bhi ga'n duuadh an aird,
 eighisibh as ur a thig o Ughdar nan gras.

buach'lean gun churam, a leig dhiu' bhi ri feum,
 sealltuinn mu'n cuairt air son buanachd dhoibh fein,
 ir iad fein agus Satan an aird le cheil,
 a fhuair iads' an tuarasdal, fhuair eis' an treud.

'm faidh Esaias dol dan air an cliu,
 chaillean dall, 'us coin bhalbh thuirt e riu ;

Coidlidh iad samhach, gun eolas gun iul,
 'Us tabhannaich cha dean iad air beul na air cull.

Tha 'm faidh Ieremias a ris cuir an ceill,
 Nach eil buachaillean Israeil dileas do'n treud ;
 Leigheas iad gu h-aotrom gach aon bha fo chreuchd,
 Le sith thoirt do dhaoine gun naomhachd d'a reir.

Tha 'm faidh Eseciel, d'a reir 's mar bha cach,
 A dearbhadh a mi-bheusan, le reusan no dha ;
 Gheall iad, le 'm breugan, d'an eucoireach slaint',
 a h-aon cha robh pilltinn o inntinn a bhais.

'S 'nuair thainig an Slanuighfhear a bhain anns an fhead
 Dhinnis e mu'n deithinn, E fein agus Pol :
 Thig iad an eudaich chaorach gu daoine thoirt leo,
 Ach 's madaidh-allaidh gharg iad a mharbhas gu leoir.

Bu choir do chinn-iuil bhi ag stiuradh an treud,
 'S an teagasg bhi ga'n urach, mar dhriuchd air an fhead ;
 Ach tha'n dream ud gun churam, neo-iulmhor iad fein
 'S tha Peadar agus Iude toirt an cliu dhoibh d'a reir.

Is tob'raichean deothach, 'us neoil iad gun uisg',
 Garbh thonnain beucach nach geill, 's nach gabh fois
 Ruith iad an slighe Chain, gun ghradh mar bha eis,
 'S tha inntinn Bhalaim do ghnath dol na'n cois.

Ach buachaillean mo ghaol-sa, tha saothrach' gach la,
 'S tha beathachadh mo phobuil aig tobair na slaint ;
 Tha seoladh mo shluaigh air na cluaintibh is fearr ;
 'S nach dean tair air a h-aon air na shaeth'rich mo ghair.

e d' gheibh iomadh sarach' o' chach anns an fheoil,
ithidh iadsan am Pharas, 's bithidh each ann am bron ;
heid iad h-uin a bhais, deanamh gairdeachas mhor,
'nuair thogas iad an cinn, bios iad seinn ann an gloir.

Juair thig latha mor a chuairtich, bithidh uambas air each ;
ch eiridh mo bhuaich'leansa deanamh luathghair.
heibh iad airson duais, mar chrùn uailh ann an la,
u dream a bha le'n seol' air an treorach 'gu slaint'.

ch eiridh na cinn-iuil a bha stiuradh nan dall,
h'fheuch an aidich Rìgh nan dull iad 'snach cunnt e'n call
ch ni dealradh a shuilean an sgiursadh air ball,
u teine nach gabh muchadh, gun duil ri tighinn an nall.

'nuair a thionndas iad, chi iad na firean gu leir,
Is chi siad mo chipearean a' libhrig an treud ;
air an deanamh sgiamhach le h-ìomhaigh Mhic Dhe
ham dealradh gu sìorruidh mar ghrian anns an speur.

Calbhari.

'S tric mi smuaineach, 's mi m'aonar,

Gu'm bheil an saoghal so truagh ;

'S iomadh bron tha ri fhaotainn,

Air an taobh so do'n uaigh ;

Feumaidh oighreachean neimh,

A dhol trid dheuchainnean cruaidh ;

Ma'n ruig iad an oighreachd,
'Sam bheil aoibhneas bith-bhuan.

Ach tha aon ni 'ga 'n leonadh,
Gu'm bheil an comhnuidh 's gach uair,
Mar bha Lot ann an Sodom,
A' faicinn doi-bheart an t-sluaigh ;
A' faicinn cairdean, 's luchd-eolais,
Agus moran co truagh ;
'S gur e bhi toileach' na feola,
An ni sonruicht' tha uath.

Ciod a dhitheas, ciod a dholas,
Ciod bheir solas an traths ?
Ciod ni sgiamhach an fheoil duinn
'S e tha moran aig radh ;
Cuid le aidhir 's le sugradh,
Caithidh 'n uine gun sta ;
'S iad a ghnath co beag curam
Ris na bruitean gheibh bas.

'Nuair a chuimhneas mi'n caramh,
'S tric a dh'fhag e mi sgith ;
'S tric a mhill e mo ghaird'chas,
'Nuair a b'fhearr bhiodh mo shith ;
Daoine truagh bhi na'n trailean,
Aig an namhaid fo chis ;
'S fearr leo striochdadh do shatan,
Na bhi na'n cairdean do Chrìosd.

Cha 'n eil na'n obair ach trailleachd,
'S cha 'n eil ach bas ann na'n duais ;

'Us iad fo chorruidh an Ard-Righ,
 Fa'n 's ann dha's' thug iad fuath ;
 Sliochd ceannairceach Adhaimh,
 'S bochd an caramh ri luaidh ;
 Ach tha mheud 'sa fhuair tearnadh,
 Ann am fabhar an Uain.

'N uair a leubhas mi 'm Biobal,
 Gheibh mi sgriobht' anns gach ait',
 Gu'm bheil iad sud, leis an fhirinn,
 Air an diteadh ma thrath ;
 Dh'fhag na Scriptuirean shios iad,
 Mar luchd di-meas air slaint' ;
 'S mur beirear a ris iad,
 'S e sud is crich dhoibh—am bas.

A dhuine thruaigh, tha'n staid nadur,
 'S nach eil a'm fabhar ri Dia ;
 Tha thu leantuin nan sgail sin,
 A chaoidh nach sasuich do mhiann ;
 'S cha toir lagh nan deich aitheantan,
 Dhuitse tearnadh, no dion :
 As eug'ais umhlachd 's gach pairt deth,
 Cha d'thug e slaint' do neach riamh.

Ach ma 's slaint' tha thu 'g iarraidh,
 Ruig na briathrean 'ta sgriobht' ;
 Tair as o Shinai tha fiadhaich,
 'S teich gu Sliabh Chalbhari ;
 'N sin chi thu ceartas 'ga riarach',
 Agus Dia a' deanamh sith ;

S Mac a ghaoil toirt lan dioladh,
A chum ar dion o dhol sios.

Chi thu 'n sin air a cheusadh,
An t-aon eiric a bh'ann ;
'Neach a ghiulan ar eu-ceartan,
E fein air a chrann ;
Feuchaibh 'lotean, 's a chreuchdain,
Gu'n d'thug e speis do na chlann ;
'S feuchaidh cumbachd as-eiridh,
Gur EIS, E FEIN, a bha ann.

So am Prionns', so 'n Slanui'fhear,
So Immanuel fein ;
So carraig nan alltain,
'San daingneach laidir ri feum ;
So an 'Ti tha toirt slainte,
Do shiol Abr'aim gu leir ;
'S an dream a dh'ol as a lanachd-s',
Bithidh iad tearuinnt' gach re.

Sibhse tha caithidh bhur storais,
A' ruith nan solasain faoin ;
Thigibh nis, agus olaibh
De 'n uisge bheo tha gu saor ;
'S biadh gu firinneach m' fheoilse,
Deir Rìgh na Gloir ri daoin' ;
'S is abhainn lan deth gach solas,
An fhuil chaidh dhortadh a thaobh.

O, sibhse tha ri saothair,
Thigibh, 's aomaidh 'ur cluas ;

Cha'n eil ni tha o dhaoine,
 Nach eil gu saor aig an Uan ;
 Togaibh chuing-san tha aotrom,
 Agus foghlumaibh uaith ;
 'S creidsinn anns mar Fhear-saoraidh,
 Bheir air an t-saoghail so buaidh.

Bheir e buaidh air an fheoil doibh
 'S togradh gorach chlann daoine ;
 Air ardan, 's air morchuis,
 'Us air na solasaibh faoin ;
 'S ni e 'n inntin a threorach',
 Chum bhi beo air a ghaol ;
 Ann an dochas a ghloir-sa,
 Air'n d'thug e coir dhoibh gu saor.

'Se dochas a ghloir-sa,
 Chumas beo iad 'sgach cas ;
 'S gus an d'theid iad thar Iordan,
 Bithidh an dochas a' fas ;
 'Nuair bhios dochas an fhirean,
 Aig toirt sith aig a bhas ;
 'S ann bhios dochas a chealg-fhir,
 A dol air falbh uaith mar sgail.

'Nuair thig a chuis gus an deuchainn,
 'S mor a feum bhios air gras,
 Mur bi na fìor nithe feise ann,
 Cha bhi feum ann an sgail ;
 Ge d' bhios cealg-fheara mor,
 A' cumail cleoc orra an traths'

Cha d'theid a h-aon dh'ionnsuidh gloir dhia',
Tha Iehobhah aig radh.

Cha b'urra' an t-aingidh bhi beo,
'S an rioghachd ghloirmhoir tha shuas ;
Fa'n bhiodh inntinn co feolmhor,
Lan morchuis, 'us uail ;
Cha b'e gradh bhiodh 'ga threorach',
'S cha b'urr' e ghloir thoirt d'an Uan ;
Cha mho thuigeadh e 'n t-oran,
Tha na cheol doibh 's gach uair.

Coigrich.

O, 's mithich dhuinn gluas'd,
Agus siubhal gu luath,
Cha bhi ar laithean ro bhuan fo'n ghrein ;
'S coigrich sinn 'us luchd cuairt,
'G iarraidh an duthaich tha shuas,
Tha ar dachaidh, 'us duais air neimh.

'S fasach ullartach, thruagh,
Anns am bheil sinn air chuairt,
Cha'n eil fois duinn, na suaimhneas ann ;
Ach tha ar suilibh riut fein,
Tha air neimhibh nan speur,
Thoir oirn' gu'u ruith sinn an reis gu ceann.

'S ann air t-ainm bhios sinn luaidh,
 'S ma bhios tu leinn bheir sinn buaidh.
 Ge d' robh an saogh'l 'gar ruag' gu teann ;
 Dh'aindeoin Pharaoh, 'sa shluagh,
 Theid sinn thar a mhuir ruadh,
 'S bheir sinn tuillidh is buaidh aig a cheann.

'S ann a ta sinn 'san uairs',
 Mar luing air a chuan,
 A measg nan tonn ata uabhrach, ard,
 Ach 's treis an Ti sin tha shuas,
 Na tuiltean droch shluaigh,
 'S tu chaisgeas am fuaim 'nuair 's aill.

'S tu bheir air ardan an gnuis,
 Gu tamh ghabhail 'san uir,
 'S theid an aillteachd air cull gu leir
 Ach do d' phobul bochd, briut',
 Bios tu fein air an cull,
 'S le do ghras ni thu'n stiuradh 's-gach ceum.

O, stiur sinn le d' ghras,
 Gus an ruig sinn an t-ait',
 Anns am bi sinn gu sabhailt beo ;
 Far nach bi sinn 'gar luasg',
 A' dol thuig agus uaith',
 Mar luing air na cuaintibh mor.

Tha ar truail'achda fhein,
 A ghnath ruinne ag sribh,
 'S aig toirt oirne bhi sgith deth n fheoil ;
 'Us luchd aitich ar tir,

Nach d'thug gradh dha ar Rìgh,
'S ann tha 'n naimhdeas a sior dhol a moid.

Na'm b'ann 'sa bheath' so amhain,
A bhiodh ar suil ri do shlaint,
Is sinn bu truaighe deth chach gu leir ;
Ach ma 's ann thall o na bhas,
A fhuair sinn dochas ni's fearr,
'Sinn is sona tha'n traths' fo n' ghrein.

'S mor ar sonas r'a luaidh,
Seach na trailean bochd, truagh,
Tha ga d' aicheadh le gluas'd mi-naomh ;
'S e sud is cainnt dhoibh gach uair,
A Rìgh na Gloir imich uainn,
Cha'n aill leinn eolas air d' bhuidhibh naomh.

Ach rinn thu ionmhas gu leoir,
Thasgaidh suas ann an stoir,
Do'n dream a ghluaiseas air choir a'd' dheigh ;
Dhoibhs' is fearr sud gu mor,
Na bhi toileach' na feol',
'S luidh sios ann am bron fa dheoidh.

B'fhearr an roghainn rinn Maois,
Air teachd dha-san gu aois,
Ghabh e amghair maraon ri d' shluagh ;
Dh'fhag e 'n Eiphit 'sa maoin,
Ma' ri soalsibh faoin,
'S chum e shuil air luach-saoth'rach buan.

'S ann trid amghara mor,
Searbh do fhuil 'us do fheoil,

Chaidh 'n dream tha 'nis ann an Gloir a' seinn ;
 S ma gheibh sinne d'an coir,
 Thoir dhuinn foighidin Ioib,
 S an uin' ghoirrid bithidh 'm bron 'nar deigh.

'Nuair a dhuil'geas sinn tair,
 Agus masladh 's cul-chain',
 'S ge d' bhagair iad bas bhios cruaidh ;
 Ma bhios e uil' air do sgath-s',
 Bithidh ar n' aoibhneas a' fas,
 Air son gu'n d'fhuair sinn an gras so uat.

'S fearr na'n saoghal-s' gu leir,
 Bhi ann an aonachd riut fein,
 Fa'n nach fag thu, 's nach tuisg thu chaidh ;
 'S tu a shaoras do threud,
 Le do ghairdeannaibh treun,
 'S bheir gach aon diu' dhuit geill mar Righ.

'S fearr aon lath' ann do chuirte,
 A' faighail sgeul air do chliu,
 Na mile latha ri-sugradh baoh ;
 Tha beath, slaint', agus iul,
 Ann an dealradh do ghnuis,
 'Nuair ni thu sealltain le d' shuilibh blath.

Deonich dhuinne, anns gach cuis,
 A bhi fantuin riut dluth,
 'S gheibh sinn neart uat as ur gach lo ;
 'S an uair bhith's peacaich gun iul,
 A' tilgeadh t-aith'nta air cul,
 Thoir dhuinn an coimhid le curam mor.

Le briathraibh do bheul,
 Dean ar stiuradh 's gach ceum,
 Chum air seach'ran nach d'theid sinn uat ;
 Ni e call air do threud,
 'S bheir do naimhdean toi-bheum,
 Ma 's e 's gu'n sleamhnuich ar ceum'naibh uainn.

Cum ar n-auamaibh beo,
 'S ann d'a t-ainm bheir sinn gloir,
 'S iad do statuin ar ceol 's gach am ;
 Gus an ruig sinn an gloir,
 'S am bheil aoibhneas gu leoir,
 'S cha bhi h-aon deth luchd do-bheart ann.

Na cuimhnich mionaid do chach,
 Na rinn iad oirn' air do sgath,
 'S ann rinn am foirneart ac' sta do d' chlann ;
 'S a reir saibhreas do ghrais,
 Dean an dusgadh 'na thrath,
 'Tha iad na'n codal air barr nan crann.

Thoir dhoibh teicheadh gu luath,
 'S na h-uile leth-sgeul chuir uath,
 Dh'ionnsuidh 'n Ti thug a bhuaidh air a bhas ;
 'S ge d' robh sinn ann san uaigh,
 Far nach cluinn sinn orr' luaidh,
 Thoir dhoibh eolas air fuaim na slaint.

James 27. McMillan

An Dachaidh Bhuan.

AIR dhomh bhì sealltuinn air saoghal truagh,
i mi caochladh tighinn air gach uair ;
i mi daoine cuir an cul orm,
dol gu dluth chum na Dachaidh Bhuan.

a sean 'us og a' dol sìos d'an uaigh,
e lag 's air laidir tha'm bas toirt buaidh ;
uair thig an t-am dhoibh an saoghail fhagail,
a's tinn na slan iad, cha tann iad uair.

h 's rabhadh mor sud do chach de'n t-sluagh,
s mithich dhomhs' gun chuir fada uam ;
a rabhadh ann, bhì deas gu falbh as,
'n tha'n tigh talmhaidh gu tighinn a nuas.

h 'nuair a chi sinn, le'r sealladh suil,
corp a' pilltinn a' dh'ionnsuidh 'n uir ;
a 'n t-anam priseal a' dol ris, gus
faigh e bhinne o Rìgh nan duil.

sin gheibh e duais aig a chathir mhoir,
reir mar ghluais e 'n tìr nam beo ;
id e air ball 's ann dh'ionnsuidh suaimhneas,
dheagh theid fhuadach a dh'ionnsuidh bron.

dhuinne, smuainich air so 'na thrath,
's ann deth 'n t-sluagh thu 'ta gun ghras ;

Cha'n fhac, 's cha chuala tu ni co uamh'sach,
Ris an t-sluagh sin a' tighinn 'na lathair.

'N lathair an De bhios na bhreitheamh mor,
'Nuair a dh'fhoillsichear e 'na ghloir ;
Bithidh an dream a roghnaich e deanamb eibhneis,
'S ni uile threubha na talmhainn bron.

O ! anam, rannsaich nach bi thu cli,
'S ann thig an call ort ma theid thu'n di,
Caillidh tu'n solas tha'n Rìgh na gloire,
'Us air do dhoruinn cha'n fhaic thu crìch.

Ach rannsaich curamach ann an tiom,
Dh'fheuch' am bheil thu air d' bhreith a ris ;
'S ma tha, cha churam nach dearbh do ghiulan,
Gur creutair ur thu th'air faotuin sith.

Ach na cuir dochas am briathraibh faoin,
Ge d' fhaigh thu seoladh o chuid de' dhaon' ;
A labhras moran mu thimchioll trocair,
'S iad fein gun eolas air nithibh naomh.

A dh'ionnsuidh Bhiobuìl ruith gu luath,
Dh'fheuch am firinnich e do ghluas'd ;
'S ma their an fhirinn sin riut gur firinn thu,
Bheir e sith dhuit nach d'thoirear uat.

Ach ma's ann cli tha thu, so an uair,
Gu tighinn dìreach dh'ionnsuidh 'n Uain ;
Dh'ionnsuidh 'n Ti sin thug suas an iobairt,
Lèis am bheil sith air a toirt mu'n cuairt.

Na smuanich dail a chuir anns a chuis,
 Tha latha na slaint' ag dol seachad dluth;
 'S mar bi thu trath anns an daingneach laidir,
 'N uair thig am bas ort, bithidh 'n dorus duint'.

'S bithidh tusa ris ann an doimhneachd truaigh,
 A' caoidh gu siorruidh 'sna piantaibh cruaidh;
 'Slan le solas, tha bron gun chrioch ann,
 'S thus' a ris aig an Dachaidh Bhuan.

Ach ma's firean thu thuig am fuaim,
 'S d'an d' rinneadh priseal an 'Ti thug buaidh;
 Tha 'g iarruidh imeachd an ceum na firinn,
 'Us t-aighaidh dìreach air Sion shuas.

Cha choir dhuit fein a bhi deanamh uail,
 Ma tha thu 'g eisdeachd ri guth an Uain;
 'S ann thug e fein ort gur chreid thu 'n sgeul air;
 'S gach ni rinn feum dhuit 's ann uaith' fhuair.

Na h-uile cuis anns am bi ort feum,
 'S e fantuin dluth ris, fo sgail a sgeith,
 Bheir ort gu'n giulan thu h-uile cuis diubh,
 'Nuair bhios do shuil ris na dh'fhuiling e.

'Nuair bhith's tu a' leubhadh mu Rìgh na Gloir,
 A dh'fhuiling deuchainnean air gach doigh;
 Cha'n eil trioblaid, no bron, no eighead ann,
 Ris nach d'fheuch e an laithean fheoil.

'S nis ge ard e aig deas-laimh Dhe,
 Tha shuil a ghnath air a chairidh fein;

Na'n uile theanndachd tha e fo amhghair,
'Us tha e teann orr' an am gach feum.

Tha sùd da riridh na mhisneach mhoir,
Do'n dream tha dileas air taobh a ghloir ;
Gur e 'n 'Ti sin tha dhoibh na dhidean,
A BHEATH', AN FEIRINN, agus an ROD.

'Us ge d' tha chairdean an so air chuairt,
Bheir e 'n aird iad, 's gheibh iad duais ;
'Nuair thig am bas theid iad suas gu Pharas,
'S bithidh iad gu brath aig an DACHAIDH BHUAN.

An Deagh Shaighdear.

IS tric a chunnaic, 's a chi,
Mi daoin' an t-saoghail gun sith,
Le bhi cogadh, 's a sribh ri cheile ;
Ag iarraidh airgiod 'us or,
Ag iarraidh onar 'us gloir,
Ge d' theid iad seachad mar neoil nan speuraidh.

Ach 's ann tha'n saibhreas gun di,
Aig deagh shaighdearean Ios',
Gheibh iad neart anns gach ni mar bhith's feum air
'S an uair a choisneas iad buaidh,
'S mor an sonas, 's an duais,
Gheibh iad oighreachd tha shuas 'sna neimhibh.

Ma's ann deth shaighdearean thu,
 Feuch gu'm foillsich thu chliu,
 Fa'n tha e fein air do chul, bi treubhach ;
 'Us theid thu dhachaidh le buaidh,
 Fo ard bhratach an Uain,
 Dh'aindeoin feachd agus sluagh na h-Eiphit.

Ge d' robh an Saoghal 'san fheoil,
 'S moran dhaon' air do thoir,
 Agus Satan toirt ordugh geur dhoibh ;
 Dh'fheuch am faigh iad thu'n sas,
 A cleachdadh innleachdain bais,
 Leagadh lin anns gach ait do d' cheum'naibh.

Ach na gabh eagal gu brath,
 Tha do Rìgh air do sgath,
 Thoir thus' urram, 'us gradh, 'us geill dha ;
 'Us bheir e neart dhuit, 'us treoir,
 Nach dthig do naimhdean a'd' choir,
 Leis an airmeachd a sheol e fein dhuit.

Ach sea-sa daingean 's gach tiom,
 Ann an Soisgeul na sith,
 Agus crios ort dhe'n fhirinn cheudna ;
 'S gluais gu treibhdhir briagh,
 Ann an eagal 's am fiamh,
 'S ni e d' bhroilleach a dhion mar uchd-eididh.

Cum do dhochas gu teann,
 Ris a ghloir a bhios ann,
 'S ni sud mar chlogaid do cheann a chnudach,
 Agus creideamh nan naoimh,

Biodh na sgiath dhuit a chaoidh,
'S cha dthig saigh'd a'd' thaobh nach much e.

Deagh-licn do chridhe le stoir,
Dhe ni is priseal na'n t-or,
Focal firian Iehobhah, 's eisd ris ;
'San uair bhios Satan ri saothair,
Chum do tharruing a thaobh,
Bithidh sud na chlaidheamh da-fhaobhar geur dhuit

'Nuair bhith's tu armicht' mu'n cuairt,
'S ri caithris gach uair,
Lean t-ard-cheannard gu buan, 's na treig e ;
'San uair a chluinneas tu luaidh.

Gu'm bheil a bhratach dol suas,
'S mithich dhuits' bhi gluas'd, 's eiridh.

'S bithidh e na chairaid ri d' thaobh,
'S i bhratach tharad an gaol,
Dean thus a leantuinn gach taobh a theid e ;
'S ge do thuit thu 'sa bhlar,
Gheibh thu aiseiridh 's fearr,
'S bheir e dhachaidh gu Pharas De thu.

Na gabhs' eagal 'san am,
Gur aireamb bheag dhibh a th'ann,
Ann an coimeas ri camp na h-Eiphit ;
Ma 'se 's nach brist iad 'ur ranc,
Cha'n fhaigh iad sibhs' ann am fanc,
Ma bhitheas sibh dileas an ceann a cheile.

Ma bhitheas sibh dileas 'us dluth,
Bheir bhur Rìgh dhuibh an crun,

An uair a chi sibh a ghnuis mar tha e
 'S an uair thig la 'n RE-VIEW,
 Gheibh sibh onar 'us cliu,
 Nach dtheid tuillidh air cul gu brath dhuibh.

'Nuair thig Caiptean 'ur slaint',
 Bithidh sud aguibh na lathair,
 Gloir, 'us onar, 'us FABHAR siorrudih ;
 'Nuair bhitheas na creutairean baoth,
 Nach do gheill dha na thrath,
 Air an ioman gu brath as fhianuis.

Ge d' chuir e sgail air a ghloir,
 'Nuair ghabh e fuil agus feoil,
 Thig e fathasd le moran eibhneas ;
 Thig e fathasd mar Righ,
 Le dheich miltibh dhe naoimh,
 'S cha bhi rioghachd, no righ, nach geill dha.

An Turus.

'S IOMADH mulad 'us bron,
 Bha'n cois mo tauruis chum gloir,
 A fhuair mi milis ri'n ol, 'us searbh ;
 Ach 's tu's' Ard-Righ na gloir,
 A thug nach d'fhailnich mo threoir,
 Fa'n bha t-fhabhar dhomh mor gu dearbh.

Fhuair mi aoibhneas gu leoir,
 'Us laithean soilleir, gun neoil,
 Le bhi fantuinn a'd' choir a' gluas'd ;
 Ach 'se 'm peac thug orm bron,
 'Us ciochan seasg bhi 'gan deothal,
 'S iad sud bha seasamh, mar neoil, mu m' chuairt.

Air dhomh sealltuinn san am,
 Air mo shlighibh 'sa ghleann,
 'S air na ceumannaibh cam anns na ghluais ;
 Bheir so eolas dhomh ann,
 Nach eil do throcairean gann,
 'S gu 'n chomhnuich thu teann gus an uairs'.

Fhuair thu'n toiseach mi'm thraill,
 Aig a pheac', 's aig a bhas,
 Leanabh feirg', mar bha cach de'n t-sluagh ;
 Aig mo naimhdibh an sas,
 Ann an ceangluichibh bais,
 'S iad ga m' mhealladh gach la' gu truagh.

Ach fa'n ruinich thu, Rhigh,
 Nach rachainns' an di,
 Ghlachd thu greim dhìom, 'us mi air a bhruaich ;
 'S air dhuit sgaoladh an lin,
 'S ann fhuar mi saors', agus sith,
 'S thionndaidh m'aghaidh air Sion shuas.

Bu bheag m'eolas 'san am,
 Ach 's tu bu chomhnadh dhomh ann,
 'Ga mo threorach' trid ghleann nan deoir ;
 'S mur 'bhith gu'n ghreas thu mi teana,

'Nuair bhithinn leisg agus fann,
Cha robh mo shiubhal ach mall 'san rod.

'S e dh'fhag mo shiubhal co mall,
'S iomadh leomhan a bh'ann,
A' seasamh romham mar bheanntean buan ;
Ach le do leantuins' gu teann,
Chunnaic mis' aig a cheann,
Nach b'e 'n leomhan bh'ann, ach an t-UAN.

'Nuair shiubh'linn da cheum,
'Us mo shuile riut fein,
Bhiodh an t-slighe dhomh rei' dol suas
An sin bhithinn gu treun,
'S bhiodh mo chridhe rium reidh,
'Us thair'neadh sud mi ceum'naibh luath.

Thair'neadh sud mi gu ceol,
Le bhi 'faicinn do ghloir,
'Nuair a sgapadh nan neoil, le 'n gruaim ;
'S le bhi 'faicinn do ghaoil,
A' deanamh taic' dhomh gach taobh,
Bha mi 'faicinn 's a' faotuin buaidh.

'S mis a dh'aithnich mu thrath,
'S fhuair mi faireach', no dha,
Gur tu cairaid a b'fherr a bh'ann,
Gach neach 'sna chuir mi mo dhuil;
Fhuair mi e mar chuile bhruit',
'S togaidh mis' mo shuil chum nam beann.

'S bithidh mi 'g uirnuigh riut fein,
 Oir tha mo naimhdean ro threun,
 'S tha iad uile gu leir air mo thoir ;
 Cuid mar leomhain toirt bheuc,
 'S cuid ri miodal le 'm beul,
 'S cuid 'g am folach fo sge mo chleaic.

Ach fa'n tha deuchainnean ann,
 Mar dh'fheuch thu da d' chlann,
 Na treig mi gu ceann an roid ;
 Fa'n nach fhaic mi san am,
 Am bheil mi faisg air a cheann,
 No 'm bi mi fad ann an gleann nan deoir.

Ma's e thachair a'd' run,
 Gu'n d'theid mi dhachaidh gu dluth,
 Dhionnsuidh fois ann an uine ghearr :
 Cumsa caithriseach mi,
 Chum 's gu'n imich mi'n sith ;
 'S e bhi maille ri Ios' is fearr.

Ach ma's e so th'ann do run,
 Gur eiginn fuireach car uin',
 O, bi fein air an stiur 'ga m' sheoil' ;
 'S cha bhi h-aitaireach tonn,
 Air nach maircaich mo long,
 'S thig mi thir, 's ann air fonn do ghloir.

Ma tha e feumail dhomh tamh,
 'Us cuan de dheuchainnibh shnamh,
 Deonuich pailteas dhe d' ghras gun di ;
 Le Spiorad uirnuigh gun dail,

Chum nach teichinn o d' lathair,
Mar rinn Ionah 'nuair chaidh e cli.

Na leig ormsa gu brath,
Ni bheir oilbheum, no bas,
Air neach idir thug gradh dha'n UAN ;
No ni bheir misneach do chach,
Dol air 'n aighaidh gu dan',
Gus an coinnich iad bas 'us uaigh.

'S ma bhios roinnean gun fheum,
'Measg na cloinn' is leat fein,
'S iad le 'n doille, 's le 'n eud, toirt claoidh ;
Bacadh aonachd a cheil,
Sgapadh caoraich do threud,
Ris an dubhairt thu fein do naoimh.

Deonuich dhomhs' a bhi reidh,
Ri luchd t-eolais gu leir,
Ma tha'n dochas a reir do shlaint' ;
'S cum mi cialach 's gach ni,
Chum 's nach meudaich mi 'n stri,
'S e bhi deanamh na sith as fearr.

'S ann o aonachd 'us sith,
Gheibh sinn aoibhneas gun di,
'S bhios t-oighreachds' a' sior thoirt buaidh ;
'S e bhios taitneach, maraon,
'S e bhios dearbhte do dhacain',
'S a dh'fheuchas do ghaoil do'n t-sluagh.

O, na treig mi 'sa chuis-s',
 Ach dean fein dhomh an t-iul,
 'S cum mi iriosal, ciun, mar bu choir ;
 'S pill mo shuile o shannt,
 'S o gach curam a t' ann,
 'S tric a chiurr iad do chlann, 's a leon.

Fa'n tha curam gun sta,
 Teannadh dluth rium gach la,
 Cum mo shuil ris an Ard-Rhìgh mhoir ;
 Bheir air na lile bhi 'fas,
 Anns a mhachair fo bhath,
 'S cha robh Solamh co aillt' ann na ghloir.

Chi mi eunlaith nan sliabh,
 Nach saoth'raich, 's nach sniomh,
 'S iad eudaicht' gu sgiamhach, blath ;
 'S ge d' nach taisg iad an loin,
 'S nach eil aca tigh-stoir,
 Gheibh iad pailteas gu leoir o d' lamh.

Fa'n 'se do churams' is fearr,
 Tarruing dluth mi le d' ghradh,
 'S bithidh mi 'n duil riut gu brath nach treig ;
 'S teichidh curam is cradh,
 'S bheir iad umhlachd dha d' ghradh,
 Air dhomh suil thoirt air aird, 's a leud.

B'e sud dochas gach aon,
 A fhuair eolas do ghaoil,
 'S e bu cheol doibh gradh-saoraidh 'n UAIN ;
 'S ge d' bha iad beo air a ghaol,

'S ge d' dh'ol iad deth taom,
'S leoir na th'ann, cha do thraogh iad au cuan.

'S ma bhios m'inntinns ag tamh,
Ann an innleachd na slaint,
Gus an crìochnaich mo la le buaidh ;
Theid mo thogail do'n ait,
'S am bheil tobair na slaint,
O'm bheil na sruthanna blath teachd a nuas.

'S bithidh mo dhachaidh 's a ghloir,
'S nach d'theid bac' air mo cheol ;
Gheibh mi cupan ri ol gu cian,
'Sam bi m'fhior-uisge beo,
Thig o'n Rìgh-chaithair mhoir,
S cha d'theid a mheasgadh le bron feadh gach ial.

Garadh Edein.

NAACH truagh libhse mar dh'eirich,
AN GARADH EDEIN do'n t-sluagh ;
Le cuilbheartan Shatain,
Mheal Ebh' agus Adhamh,
Dhum umhlachd thoirt dhasan,
An aghaidh Ard-Rìgh nan sluagh ;
S thug sud doruinn 's gach ait dhoibh,
S fhuar am bas orra buaidh.

Thug e'n naomhachd, 's an gloir dhiu,
 Thug 's an eolas, 's an iul ;
 'S ge d' bu mhoir an cuid solais,
 Chaill iads' an sin coir air,
 Bha cheartas an toir orr',
 'S chaidh a throcair air cul ;
 'S mar d'thigeadh Slanuigh-fhear gloirmhor,
 Bu ro bhronach ar duil.

Ach thainig sgeul aoibhinn,
 A chum nam braighdean bha'n sas ;
 Ach thainig Iosa, le solas,
 Chum an saoradh o'n doruinn,
 'S fa'n sheas e 'n coir dhoibh,
 Chaidh Eis' a leonadh na'n ait-s' ;
 'S tha firinn 'us trocair
 Air comhlachadh na bhas.

Nach aoibhinn an sgeula
 Tha ga leubhadh do'n t-sluagh ?
 Gu'n d'thug Iosa lan-dioladh,
 A thug do cheartas sar-riarach',
 'S le firinnteachd shiorruidh,
 Gu'n d'thug e sithchaint mu'n cuairt ;
 'S fa'n phaidh e na fiachan,
 Co ris dh'iarras feich uainn ?

'S an dream a chreideas an fhirinn,
 Bheir e ris iad o'n truaigh ;
 Bheir e solas 'us sith dhoibh,
 'S bheir e dochas a ris dhoibh,

Ris a ghloir tha neo-chriochnach,
 Anns an rioghachd tha shuas;
 'S bithidh na creutairean naomh sin,
 Do'n Fhear-shaoraidh mar dhuais.

Sibhse a chreid an sgeul aoibhinn,
 'S a rinn e saibhir le ghras;
 Feuch gu'n gluais sibh gu dileas,
 Anns gach ceum mar rinn Iosa,
 Mar is cubhaidh do'n fhirinn,
 'S do rioghachd a ghras;
 Ann an eud, 's ann an naomhachd,
 Ann an aonachd, 's an gradh.

Na biodh mi-run, no farmad,
 Na biodh seanachas gun bhrigh;
 Na biodh diteadh gun dearbhadh,
 'S na biodh stri, no eud searbh ann,
 A' measg nan firean a ta 'g ainmach',
 Gu'n d'fhuair an anamanna sith;
 'S biodh an teo-chridheachd cairdeal,
 Le gradh brath'real 's gach tiom.

Ge do tha sibh 'san trath-sa,
 Ann am faisaidh bhochd, fhuair;
 Air bhur cuartach' le trioblaid,
 'S am peacadh ag stri ribh,
 Ma 's e 's gu'n gleachd sibh gu dileas,
 Trid Ios' bheir sibh buaidh;
 'S an uair thig e chum slainte,
 Ni sibh gairdeachas bhuan.

Ni sibh gairdeachas shiorruidh,
 'N uair thig Ios' ann a ghloir ;
 Bithidh a ghnuis mar a ghrian dhuibh,
 Mar mhaduin chiun an deigh sianntan,
 Theid bhur dusgadh 'na iomhaighs',
 'S bith' sibh sgiamhach gu leoir ;
 As eugais peacaidh, no truail'eachd,
 Theid sibh suas ann a chomh'ail.

'Nuair thig e ris bheir e 'shluagh leis,
 Dhionnsuidh suaimhneas 'us gloir ;
 A mheud 's a luidh anns an uaigh dhiu',
 'S an dream a choidil 'sa chuan diu',
 Bheir e o'n deas 'us o'n tuath iad,
 'S theid iad suas air na neoil ;
 'N sin slan le truail'eachd, 's mi-naomhachd,
 'N sin slan le saoghals' nan deoir.

'Nuair a shuidheas an Ti ud,
 Air a Righ-chaithair mhor,
 'S thig gach creutair 'na fhianuis,
 A dh'fhaighail reir 's mar bha 'n gnìomh'ra,
 Thig talamh 's neamh a thoirt fianuis,
 Gur ceart a riaghas e'n slogh ;
 'Nuair ni e 'n t-aingidh a dhiteadh,
 'Sa bheir e'm firean chum gloir.

'N sin gheibh na firinnich fabhar,
 Ann an lathair an t-sluaigh ;
 'Nuair their iads', so ar Slanuigh-fhear,
 'N sin, cha dean eis aon diubns' aicheadh,

Their e riu, sibhs' mo bhrath'rean,
 Sibhs' mo chairdean, 's mo shluagh ;
 Siubhlaibh dhionnsuidh na h-oighreachd,
 Anns am bheil aoibhneas bhi-bhuan.

An sin bithidh iads' air an tearnadh,
 O gach bas, 'us o'n uaigh ;
 Siubhlaidh iad le luath-ghaire,
 'S iad neo-thruaillidh, 's neo-bhasmhor,
 Theid iad gu luath dhionnsuidh 'n arois,
 Anns a bheil lathaireachd an UAIN ;
 'S bithidh iad a' seinn an sgeul aoibhinn,
 A shaor na braighdean o'n truaigh.

Oran Gaoil.

TOGAIBH, naoimhaidh, luath-ghaire,
 Deanaibh gairdeachas ur ;
 Fa'n fbuair sibh bhi'm fabhar,
 Ri Ard-Righ nan duil ;
 Fa'n shaor e o'n bhas sibh,
 'S o'n trailleachd bu mho ;
 'S gu'n d'rinn e sgiamhach le shlaint sibh,
 Thugaibh dhasan an cliu.

Na'm b'e gu'm b' urrainn mi cainnt air,
 Thug e gradh dhuibh bha mor ;

Ghaidh e seachad air Ainglibh,
 'Nuair a chaill iad an gloir ;
 'S ghabh e greim de' shiol Abr'aim,
 Chum 's gu'n tearnt iad leis beo ;
 'S rinn e sgiamhach le shlaint iad,
 Fa'n bha ghradh dhoibh co mor.

So an gradh tha gun samhladh,
 'S nach do rannsaich neach riamh ;
 Cha b'e cairdean, ach naimhdean,
 Ann an cainnt 's ann an gnìomh ;
 Cha b'e dream a bha araidh
 Ach na trillean nach b'fhiach ;
 A rinn e sgiamhach le shlainte,
 Fa'n bha ghras dhoibh co fial.

Ma's neach thu th'air do naomh'chadh,
 Faic a ghaol tha gun cheann ;
 'Nuair chaidh fhoilseach' 'san t-saoghails',
 'S t-Fhear-saoraidh a bh'ann ;
 Mu'n d'fheud e do thearnadh,
 Fhuair e 'm bas air a chrann ;
 'S fa'n rinn e sgiamhach le shlaint thu,
 Thoir do ghradh dha 's gach am.

Feuch gu'n lean thu a cheum'na,
 Mar rinn Enoch 'us Poll ;
 'S na h-uile h-aon a thug speis dha,
 Cha b'ann dhoibh fein bha iad beo ;
 Cha sgaradh beatha, no bas iad,
 O Ard-Rìgh na gloir ;

'S gu'n d'rinn e sgiamhach le shlain iad,
Fa'n bha ghradh dhoibh co mor.

'S thuirt an te fhuair cinnt air,
'S a bha 'ga innseadh gu saor ;
Sgapaibh ubhlan mu m' thimchioll,
Oir tha mi tinn, 's ann le gaol ;
Tha mo chridhe air failiung,
Fa'n bha ghras dhomh co saor ;
'S gu'n d'rinn e sgiamhach le shlaint mi---
Is e mo Shlanuigh-fhear caomh.

'S e thuirt nigheana 'n t-saoghails',
Ma 's e gaol thug ort buaidh ;
Innis dhuinne ciod an t-aobhar,
Ma'm bheil do ghaol dha co buan ;
Chunnaic sinn e 'san fhasaich,
'S e bu taireal de'n t-sluagh ;
Cha robh sgiamh ann, no ailteachd,
'S ghabh e tamh anns an uaigh.

O! nigheana gaolach,
'S ann na aoduin's' bha ghloir ;
'S e dh'fhag sibhse gun speis da,
Nach bu leir dhuibh fo n' chleoc ;
'N uair ghabh e 'nar naduir,
Thug sud sgail air a ghloir ;
Ach chunnaic mis' e na b' sgiamhaich,
No ghrian troimh na neoil.

Chunnaic sibhs' e gu taireal,
'S e dol gu tamh-anns an Uaigh ;

Ach chunnaic mis' e ag eiridh,
 'S ann aig' fein bha bhuaidh ;
 Chunnaic mis' e gu gloirmhor,
 Air na neoil a dol suas ;
 'S ann air deas-laimh na morachd,
 A tha e chomhnuidh gu buan.

'S maisich e na clann-daoine,
 Ann an naomhachd gu mor ;
 'S ann dha tha ainglean ag aoradh,
 'S lion e 'n saoghal le ghloir ;
 Fhuair mi beath' agus sithchaint,
 Ann am firinn a bheoil ;
 'S e mo ghradhsa RIGH SHION,
 'S tha 'n t-slat rioghal no dhorn.

Mus an d'fhag e 'n tir so,
 Bha e firinneach leam ;
 'S fhuair mi chomhairlean dilis,
 'S iomadh ni thuirte rium ;
 Fhuair mi gheallana priseal,
 Na'm bithinn dileas gach am ;
 'S tha mo dhochas as fhirinn,
 Is e mo Righ e, 's mo cheann.

Thuirte rium, tha thu 'n saoghail,
 A bhitheas ri caochladh gach uair ;
 Feuch nach meall iad do ghaoil uam,
 'S mis' a shaor thu o'n truaigh ;
 'S mis' a cheannuich o'n bhas thu,
 'S daor a phaigh mi do luach ;

'S ma bheir thu umhlachd 'us gradh dhomh,
Sud amhain na bheil uam.

Ge do tha mi ga d'fhagail,
Anns an fhasaich air chuairt ;
Tha mi 'g ullachadh ait dhuit,
Anns an aros tha shuas ;
'S ge d' robh trioblaidean craiteach,
'Ga do sharach' car uair,
Le ainglibh mo latharachds',
Bheir mi tearuinnt' thu suas.

Tha mi 'g innse sud trath dhuit,
'S ann is fearr bheir thu buaidh,
Gu'm bheil feirg air an *Dragon*,
Fa'n ghradhaich thu'n t-UAN ;
'S gheibh thu diumb' 'o do chaidibh,
Ach gheibh thu gairdeachas uams' ;
'S biths'-'s' ri caithris 'us urnuigh,
Gus an turling mi 'nuas.

O Shlanuigh-fhear Ghrasmhor !
'S tu 's fearr dhomh tha beo ;
'S an uair a chuimhneas mi t-fhabhar,
Tha m'aobhair gairdeachais mor ;
'S cha 'n e idir bhi taireal,
Air do sgaths' rinn mo leon ;
Ach 's e mo ghiulan mi-rianail,
Is tric a mheudaich mo bhron.

'Se mo pheaca 's m' eas-umhlachd,
A dh'fhag briute mi chaoidh ;

'S gur ann 'leighis mo chreuchdan,
 A cheus iad mo Rìgh;
 Chaidh t-fhuil phriseal a 'thaomadh,
 Air son gach aon de' do naòimh;
 'S e sud an gaol rinn mo chiuradh,
 'Us rinn do shuilean mo chlaoidh.

Ach fa'n dh'fheuch thu do ghradh dhomh,
 Na fagsa mi a chaoidh;
 Gus am faic mi 'na d' ghloir thu,
 'S cha bhì bròn ann, na caoidh;
 'S an uair a thig an la' mor sin,
 'Us saors' ghloirmhor do naòimh,
 Bithidh mis' a deasach' mo lèchran,
 Gu dol an comdhail mo Rìgh.

Truaigh Shiorruidh.

'S **TRIC** a smuainich mi, chairdean,
 Na'n rachadh agam àir dan a chuir sìos,
 Cur ann air uamhas an Ard Rìgh,
 Agus saibhreas a ghrais th'ann an Crìosd;
 Dh'fheuch an duisgeadh e aireamh,
 Dhe'n dream tha'n codal aig Satan 'na lìn;
 Tha 'g eigheach sìth agus tearr'nteachd,
 'S iad an cunnart gach la dhol an di.

Ach tha mi faicinn mu thrath dheth,
 Mur d'thig cumhachd o'n aird oirn' a nuas ;
 Gu'm fuirich iad mar tha iad,
 'S nach bi h-aon diu gu brath air an gluas'd,
 'Nuair tha neart agus slaint' ac',
 Cha'n eil cuimhn' ac' air bas, no air truaigh ;
 'S 'nuair tha na nithibhs' 'ga 'm fagail,
 'S ann tha'n cridhe do ghnath dol ni's cruaidh.

O, dhuinne gun eolas,
 Tha cuir cul ri Iehobhab, 's ri' reachd ;
 'N anns an t-saoghail no'n storais,
 No'a ann an aidheir na h-oig' tha do thlachd ;
 Ma's ann, tha t-inntinnse feolmhor,
 'S tha thu fathasd an domblas do pheac' ;
 'S ma thig am bas air an doighs' ort,
 'S eigin duits' a bhi 'n doruinn gu beachd.

No'n e coslas na diadhachd,
 Air 'n d' shocraich thu t-iartas gu leir ;
 A' feuchainn sgail ann am briathraibh,
 'S gun a chumbachd bhi riamh ort de reir ;
 Mur d'rinn eolas na firinn,
 Do thoirt a dhionnsuidh fuil phriseal mhic Dhe,
 Co fhad' 's is leir dhomh am Biobul,
 'S ann tha do thaice ri t-fhirinnteachd fein.

'S ma ghoideas am bas ort,
 Bheir e sios thu do'n ait' 'sam bheil caoidh ;
 'S co dhinnis do charamh,
 Far nach d'thig furtachd gu brath ort, no faoidh ;

Mur d'fhuair thu gairdean co laidir,
 'S nach déan cumhachd an Ard Rìgh do chlaoidh
 'S coir dhuit smuaineach' na thrath air,
 'S aobhar uamhas am bas do na daoibh.

Smuanich thus' air an truaigh,
 'Tha feitheamh air an t-sluagh tha dol sìos,
 A dhionnsuidh 'n dèruinn bhith-bhuan sin,
 'S doibh tuillidh cha dual tighinn a nìos ;
 Na'm b'è gu'n tuigeadh tu 'n caramh,
 Thoir leam gun'n eigheadh tu os aird, gun bhi sg
 Aig radh, fheara, 's a bhraithre,
 Ciod an doigh air an sabhalar mi ?

Na'm b'è 's gu'n tuigeadh tu trian—
 Dhe n' tha ri fhulang de phian, 'us de bhron,
 Anns an t-slochd tha gun iochdair,
 Fo chorruch an Dia sin tha mor ;
 Cumaidh cumhachd neo-chrìochnach,
 Anns na lasraichaibh dian sin thu beo ;
 Ge d' robh deatach am piantan,
 'G eiridh suas ann gu sìorruidh mar cheò.

Dhionnsuidh an dorchadas shìorruidhs',
 Cha d'thig solus no grian ann gu brath ;
 'S cha 'n eil solas ri iarraidh,
 Ach guil 'us giasgan air fiac-laibh do ghnath ;
 Cha bhi aidhir, no ceol ann,
 'S cha bhi h-aon ann bheir solas do chach ;
 S cha bhi duil ann ri trocair,
 Ach guil, 'us caoidh, agus bron feadh gach a'.

Is searbh an deoch tha ri h-ol,
 Aig an dream a bhasaich gun eolas air Dia ;
 Cuan feirg tha gun trocair,
 Teine, pronnasc, 's stoirm mhor dhiu gun dion ;
 'Nuair thig na nithe sin comhluath,
 Bhios na'n tonnana beo feadh gach ial ;
 Gheibh iad sud mar am *portion*—
 Lan cup dheth 's gur leoir dhoibh a mhead.

Ge bo'hd an gearan, 's ge truagh e,
 Anns a chuan sin nach fuarich ni's mo,
 Righ nan duil cha ghabh truas dhiubh ;
 'S e sud gheall E mar dhuais dhoibh o thus ;
 Thuirt luchd nan cridheachan uabhrach,
 Co an Dia bheir a nuas sinn do'n uir ?
 An Ti th'air neamh bheir e buaidh orr',
 'S ni e 'n ioman, 's am fuadach o ghnuis.

Ma 's iad briathra na firinn,
 A tha mi nis air cuir sios ann mo dhan ;
 'S ann tha druigheachd da riridh,
 Air neach nach seall ann an tiom air son slaint' ;
 Tha na laithean ro phriseal,
 Ag caithidh seachad, bheir sios iad gun dail ;
 'Us chi iads' aig' a chriche,
 Gu'm bi chuis mar tha'm Biobul ag radh.

Ach a nis, gu co-dhunadh,
 Bheiream combairl' le durachd 's le gradh,
 Do'n dream tha fuireach gun churam,
 Anns an t-slighe do'n duchar am bas ;

Iad a philltinn gu dluth aist',
 Dhionnsuidh Ios', o n' se Ughdar na slaint';
 'S Eis a dh'ol anns chupan,
 Meud an doruinn nach ghiulanadh cach.

'S an dream a chuireas an duil ann,
 Agus aig a bheil suil ris chum slaint';
 Rinn e'm peacadh a ghiulan,
 'S thug e dioladh le umblachd chum bais,
 'S air a mhead 's da'n d'thig dlu dha,
 Cha chuir e uaith iad, 's cha dhiult iad le tair;
 'S ann 'ni e 'n saoradh o'n doruinn,
 'S bithidh gach aon diu toir gloir dha gu brath.

Staid Naduir.

'S E dhinnis Dia na firinn duian,
 Mur beirt' a ris an sluagh,
 Nach fheud iad dol d'a rioghachdsan,
 'S tha sud na firinn bhuan;
 Mur bi iad air an naomhachadh,
 Cha'n fheud iad a dhol suas,
 A dh'ionnsuidh an arois sholasaich,
 Anns am bheil gloir an UAIN.

'S ma tha mi cuir mo sheula ris,
 Gur eigin da bhi fìor,

'S coir dhomh an coir a leughadh dhoibh,
 O fhocal De 'ta sgrìobht',
 'Us ge d' dhiult' iad eisdeachd ris,
 No geill thoirt do'n Rìgh,
 Gu cinnteach 's comhar' bronach e,
 Mur doirt mi mach mo chridh.

'Se chuimhnich ban-rìghinn Ester dhomh,
 Aon dleasdanas bha fìor,
 Cha'n fheudadh i bhi suaimhneach,
 'Us an sluagh bhi dol an di ;
 'S le tròsg 's le urnuigh bhuidhaich i,
 'Us fhuair i run a chridh ;
 'Scha do sgair i dh'iarraidh fabhar—
 Gus an d'fhuair iad fainne an Rìgh.

O ! ma ta, dean trocair oirn',
 Oir 's bronach coir 'nar tìr,
 Tha'n sluagh a dhiobhal eolas—
 Air Iehobhah, tha na Rìgh ;
 'S tha blath na h-inntinn fheolmhor,
 'G inns' an stoir th'ann sa chridh',
 Deth tharchuis air a mhorachd-san,
 Ge bronach bhi 'ga inns'.

Tha breugan 'us cul-chaineadh ann,
 'Us mionnan laidir, mor,
 'S tha morchuis agus ardan ann,
 'Us grainealachd gu leoir ;
 'S tha fànoid air luchd crabhaidh ann—
 Air teachd gu airde mhor,
 E

'S mhi-naoimhaich iad mo shaibaidean,
O Rìgh is airde gloir !

Ach sud an ni tha nadurach,
Do'n aireamh tha mi luaidh,
Thuit iad ann an Adhamh,
'Us tha'm bas air faotuin buaidh ;
'S cha leum iad thair a gharadh ud,
Rinn Satan chuir mu'n cuairt,
Mur brist thu le do ghresaibh air,
'S O ! thig gun dail a nuas.

O ! cuimhnich, ann do thruacantachd,
Gu'm bheil an sluagh gun treoir,
'S iad marbh am peac', 's an euceartaibh,
Gu leir o laithibh 'n oig' ;
'S mur gairm thu iad gu h-eifeadach,
Cha'n eirich iad ni's mo ;
'S mur cuir thu fein gu gluasad iad,
Cha dual doibh a thighinn beo.

O ! seall a nuas gu grad oirne,
Tha sluagh na'n codal trom,
'S aig bruadair iad bhi ailleasach,
Air aite sleamhainn, lom ;
Air bruach a chuain a bhathas iad,
Ma dh'fhailnicheas am bonn,
'S mur saor thu, Rìgh nan duil iad,
Bithidh an dusgadh 'measg nan tonn.

Ach 's caoraich chaillt' air seach'ran iad,
'Mar neach bhicdh ann an ceo,

'S fhadh-bheathaichean na macharach,
 Gle ocrach air an toir ;
 'S mur dean an t-Ard Bhuachaill sin,
 An cuartach' do na chro,
 'S e 'm bas an ni is dualaich dhoibh,
 'S iad a smuanach a hhi beo.

Is mic struidheal da riridh iad,
 A rinn an ditheach' fein,
 'S a chaith a' maoin le striopachas,
 'Us iad air dhiobhail ceill ;
 Ach, O ! cuir Thus' gu rannsach' iad,
 Mu'n ruig iad ceann an reis,
 'Us o gach seach'ran ceannsaich iad,
 Gu bhi na'n clann dhuit fein.

Ach 's cnamhan tioram, fann iad,
 Tha na'n luidh 'n gleann nan deoir,
 'S an uair bhios neach aig sealltuinn riu,
 Cha gheall iad a thighinn beo ;
 Ach ma thig an fhaidhdaireachd,
 Le gras an spioraid beo,
 Bithidh farum 'measg nan cnamhan sin,
 Tighinn blath le fuil 's le feoil.

'S e clann na feirg fo'n diteadh,
 Their an fhirinn riu gu dearbh ;
 Tha mallachdan a Bhiobuil oirbh,
 'S iad sgriobht' le bagradh gharbh,
 'S i sud an staid tha doruinneach,
 Bhi malluicht' beo 'us marbh,

'S mur saor Thu 'Rìgh o'n dìteadh iad,
Gu òinnt' bithidh chrich dhoibh searbh,

Ach cia mar dhiarrain trocair dhoibh !
Mur leoir na chuir mi sìos,
Is naimhdean da do ghloirs' iad,
Tha cuir t-orduigh'n neo-bhrìgh ;
Cha'n eil an crìdh' an toir ort,
'G iarraidh eolas air do shligh,
'S mar Shagairt dhoibh cha'n aill leo Thu,
Bhi t-Fhaidh, no do Rìgh.

Ach so an t-aobhar gairdeachas,
Gur h-aon ro-ghrasmhor thu,
'Ni trocair 'nuair 's aill leat—
Air an aireamh th'ann do run ;
'S cha leir dhomh h-aon co graineal,
Nach fhaod gras an tarruing dluth,
'S bheir eolas air an t-Slanuigh-fhear,
Dhoibh beath', slaint', 'us iul.

Tha farsaingeachd 'us eifeachd,
Anns an eiric chaidh thoirt suas,
A dh'fhosgail dorus reidh—
Do gach creutair a ta gluas'd ;
Ge d' bhitheadh iad co aingidh,
Ris na h-ainglean thuit gu truagh,
Ma tha naduir dhaoìn' aca,
Tha saors' am fuil an UAIN.

Tha fuil na h-iobairt reitich sin,
A'g eighéachd air son sìth,

Do gach aon a dh'eisdeas ris,
 'Sa gheilleas dha mar Rìgh ;
 Ge d' bhiodh mìle saoghail ann,
 Cha d'theid a h-aon diu 'n di,
 Ma bhios iad air am faotuin—
 Air an aonachadh ri Crìosd.

O ! ma 'ta, gabh truas dhinn,
 'S thoir thus' an sluagh gu geill,
 'Us ionnlaid ann 'sa chuan sin iad,
 O'n truailleachdaibh gu leir ;
 'S bithidh mhead 'sa rinn thu trocair orr',
 Na h-oran nuadh na'm beul,
 'S bithidh iad na'n cruitheachd ur dhuit,
 Bhitheas a' seinn do chliu gach re.

Oron do'n t-Saoghail.

'S IONGANTACH thu Shaoghail,
 'S neo-chaochail do ghnuis,
 'S mairg a bbeireadh gaol duit,
 Is caochlaideach thu ;
 Mheall thu clann 'nan daoine
 Na'n saothair 'us na'n duil,
 'S tric a gheall thu solas,
 'Nuair 's bron bh'ann do run.

Mheall thu iad le storas,
 Is morchuis is cliu,
 Is anamhiann na feola,
 An oigridh co dhiu ;
 'S an dream a fhuair gu leoir dhìot,
 'S a dh'ol ass'd gu d' chul,
 Cha do mheudaich thu'n solas,
 Co mor 'sa bha'n duil.

Ach sgaoil thu do thoilinntinn,
 Gu m'iontinn a ghluas'd ;
 'S mis' a dh'fhaodadh inns',
 Gu'm bheil t-innleachdan buan ;
 Gheall thu toilinntinn domh,
 Miltean de dh'uair ;
 Ach mheall thu gu mor mi,
 'Us solas cha dh'fhuair.

Mur bhi gu'n d'fhuair thu coir orm,
 O m'oige a ntas,
 Dh'fhaodainnse bhi eolach,
 Air solasan buan :
 Bha'm fìor uisge beo,
 Tighinn le solais mu'n cuairt ;
 Ach 's beag a fhuair mi ol,
 Le do dhochasan truagh.

'S fad a rinn thu Shaoghail,
 Mo shlaodadh mu'n cuairt,
 Mo chumail o'n Fhear-shaoraidh,
 'Sa ghaol fholach uam ;

Na'm faighinnsa de'n ghaol sin,
 Na shaoradh mi uait,
 Bhiodh m'inntinn tighinn beo,
 Air a ghloir sin ta shuas.

Bhiodh m'inntinn 's mo mhiann,
 Air an Dia sin tha beo,
 'S an oighreachd tha siorruidh,
 'S a ghrian a tha gun neoil ;
 'S an tobair o'n d'thig slainte,
 'Us gairdeachas mor ;
 'S a ghairdean cha'n fhailing,
 'S e Ard Righ na gloir.

Na faighinns' tuilleadh fabhair,
 'Us gras bheireadh buaidh,
 Bhiodh m'inntinn a thamh,
 Anns an aros tha shuas ;
 Ge d' bhithinn anns an fheoil,
 Bhiodh mo dhochas gu buair,
 Ri aon latha mor,
 Anns nach comhlaich mi truaigh.

Na'm faighinn tuilleadh naomhachd,
 'Us saorsa o'n UAN,
 'Us tuilleadh de na ghaol sin,
 A shaor mi o'n truaigh ;
 Thaisginn mo chuid or,
 'San tigh-stoir sin tha shuas,
 Far nach goid na meirlich,
 'S nach cnamh e le ruaidh.

Ach tha mi'n duil nach fag thu mi,
 Ard Rìgh nan sluagh,
 Gu'm m-thèid mi do laithaireachd,
 'San gras thig a nuas ;
 Cha mhor a ni m' shaothair,
 Thig daors' orm 'us gruaim,
 Mur bi mi air an t-saoghal,
 A sior fhaotainn buaidh.

Air sgath 'n ti chaidh cheusadh,
 Thoir fein domh a bhuidh ;
 Ma shaor thu o'n Eiphit,
 'S ma reub thu Mhuir Ruadh,
 Na fag mi 'san fhasaich,
 Mu'm basaich mi truagh,
 Ach treoraich air lainh mi,
 Gu tir Chanaain shuas.

Biodh t-fhocal dhomh mar lochran,
 Gu mo sheoladh 's gach am,
 'S dean leis a *phìlar* neoil sin,
 Mo threorach' gu cheann :
 Bith' uisgeachan beo,
 Ga m' chomhlach' 's gach gleann,
 'S bith' mana mar lon dhomh,
 'S thig solas nach gann.

Ach feuch 's mis' an creutair,
 Tha'm feum bhi fo dhion,
 Cha'n ionnan mi 's Iacob,
 A dh'fheuch bhi co dian ;

Ghleachd e cho laidir,
 'S gu'n sharaich e shlias'd,
 'S gu briseadh na faire,
 Cha d'fhailig e riamh.

Cha d'fheuth mi mo chruadal,
 Ni's buaidhich na cach,
 Ach 's tus' an t-Ard Bhuachail,
 'Bheir buaidh anns gach cas;
 Saor mi o thruaill'eachd,
 'S o bhuairean gach la,
 'Us saor mi 'san uair,
 'San d'thig uamhas a bhais.

'Nuair bhios mo chridh' 'gam fhagail,
 'S mo chairdean dol uam,
 Air sgath fuil a chumhnaint,
 'Us umhlachd an UAIN,
 Bith' Ainge do chuirt',
 Ga mo stiureadh dol suas,
 Gus am fosgail mo shuile,
 'San Ierusalem nuadh.

Gairdeachas an Fhirean.

SANN a smuainich mi iomadh uair air,
 Gur bochd an sluagh sud 'tha gun ghras,
 Gun fhois gun suaimhneas, 's an fhasaich through so,
 'Us iad dol 's an uaigh air na h-uile laimh;

Tha iad a' smuaineach gu'm faigh iad suaimhneas,
 Uair no uair mu'n d'thig am bas :
 'S an uair bhios iad saoil sinn bhi faotainn buaidh :
 Tha rìgh nan 'uamhas ga'n cuir 'nan tamh.

Bha mis' co gorach, 's gu'n shaoil leam moran,
 A thoirt o'n t-seol ud gu solas Dhe ;
 Chaith mi mo shaothair air fìor naimhdean,
 'S 'nuair theirig cainnt orm cha d'thug iad geill :
 'S a nis 's ann thoisicheas mi air oran,
 A chuir an ordugh gu ceol d'an treud,
 Aig am bheil solas tha sruth o eolas,
 Air an fhuil chaidh dhoirt' air a chrann-cheus.

O 's ann tha'n solas aig dream fhuair' eolas,
 Air neach co gloirmhor ri aon Mhac Dhe !
 Cha nithe feolmhor ri'm bheil an dochas,
 Ach crun gloir ann an rioghachd neimh :
 Bu bhochd an storas leo gleann nan deoir so,
 'S na bheil de' dh'or anns a chruinne-che ;
 Tha'n cridhe deonach bhi thall thar Iordan,
 A seinn an orain d'an d'thug iad speis.

O a bhrathraibh nach dean sibh gaird'chas !
 Anns gach sarach' thig oirbh fo'n ghrein ;
 Togaibh Hasannah do'n Ti a bhasaich ;
 Tha chliu air ardach oscionn nan neamh,
 'S an uair a chuimhnicheas sibh air fhabhair,
 Le cridhe blath thugaibh dhasan geill ;
 Tha es' am Pharas mar fhior bhrathair,
 Aig ullach' ait' dhuibh 'na rioghachd fein.

fiosrach mi gu'n d'thig iomadh deuchainn,
 ach cord' ri feinealachd, fuil, is feoil,
 ch chunnaic Iosa gu'n robh sud feumail ;
 euch gu'n leugh sibh mu thimchioll Iob,
 mu thimchioll mhiltean de'n dream thug speis dha,
 gach car a dh'eirich do'n Abstoil Phol ;
 cha dubhairt e riamh nach robh anghair eutrom,
 Nuair sheall e fein air a chuidthrom gloir.

'e 'n t-aobhair gaird'chas a' bh'aig na faidhean,
 u'n robh neach araidh gu tighinn 'san fheoil,
 bhiodh 'na Shlanuighfhear, 'sa bhruthadh satan,
 dh'fhuil'geadh bas, 's a bheireadh aireamh beo ;
 e sud thug gairdeachas mhor do dh'Abraham,
 madh la mu'n d'fhag Iosa gloir ;
 Is dh'innis Daibhidh, nach rachadh fhagail,
 o chumhachd bais, 'us b'e sud a cheol.

an dream fhuair eolas air 'san fhasach,
 hug e gairdeachas dhoibh gu leoir ;
 e thuirt a mhathair 'sa cridhe lan deth,
 Tha manam 'g ard mholadh t-ainm ro mhor ;"
 ge d' bha chairdean a call an gaird'chais,
 ir 'nuair bhasaich e rinn iad bron,
 ch 'nuair a dh'eirich e, rinn iad aoibhneas,
 Is rinn iad sgeul air gu'n robh e beo.

inn iad aoibhneas air son gu'm b'fhiu' iad,
 hi air an sgiursadh 's ann air a sgath ;
 gu'n d'thug e cliu dhoibh gu ainm a ghiulan,
 is feadh nan duchan 's nach cual iad slaint' ;

'S a 'measg nan Iudhach a bha cuir cul ris,
 'S tric chaidh 'n sgiursadh, 'san cuir gu bas ;
 Ach thug iadsan umhlachd do Rìgh nan Duil,
 'Us bha aoibhneas ur ac' na h-uile la.

'Sa nis a chairde, ma thug sibh gradh dha,
 Deanaibh gairdeachas feadh gach re ;
 Feuchaibh do'n t-saoghal gu'n d'thug sibh gaol
 Do n' chuing tha aotrom 'sna h-uile ceum ;
 Cha'n ann le faoinealachd spiorad aotrom,
 Mar bhios na daoine air bheagan ceill ;
 Ach le fìor sholas a' sruth o eolas,
 Air buaidhean glormhor bhur n' Athair neimh.

'S e clann Shìon a chuideachd rioghail,
 Aig am bheil sith ris an 'Ti a's aird ;
 'S e Rìgh nan Rìghribh, Fear-saoraidh Isracil,
 Is e nach dibir a shluagh gu brath ;
 Thug e gairdeachas dhoibh 'san fhirinn,
 'S rinn e'm firinneach' le a ghras,
 'S bheir e tearuint' iad as gach trioblaid,
 'S bithidh e na dhìdean dhoibh aig a bhas.

Cha chum am bas iad, 's cha chum an uaigh iad,
 Thug esan buaidh air na gaisgich threun ;
 Is amhluidh shaoras e fos a shluagh uatha,
 Is bheir e suas iad gu rioghachd fein ;
 Theid iad le buaidh-chair'm dh'ionnsuidh an t-suaim
 'S am bheil an t-Uan sin dha'n d'thug iad speis ;
 'Tha mis' a' smuaineach gu'r sona 'n slugh sin,
 A lean an t-Uan ge b'e taobh a theid.

Aonachd an Spiorad.

THA m'inntinn tric a smuaineach' air,
 'Scha'n fheud mi a' chuir uam,
 Gur teirc a' measg chlann daoine iad,
 Tha tabhairt gaol do'n Uan ;
 A Rìgh na Gloir dean caochla' oirn',
 'S a'd' naomhachd gabh dhinn truas,
 Tha chuid a's mo do'n t-saoghal so,
 Mar chaoraich dol 'san uaigh.

'Se 'n teisteanas bheir an fhirinn dhuinn,
 'Sa chi sinn anns gach ait',
 Gur teirc an aireamh dhilis sin,
 Chaidh fhirinneachadh le gras ;
 Tha iad gun Dia, gun dochas,
 Deanamh cordadh ris a bhas ;
 'San t-slighe leathann, dhoruinneach,
 Sa'm faigh an fheoil na's aill.

'S e'n t-earail thug an Slanuighear,
 D'a chairdean, 'us d'a chlann,
 " Feuch nach dean sibh tarcuais air
 " An aireamh bheag a th'ann ;
 " 'Sann' air an son a bhasaich mi,
 " 'S iad m' ailleagan 's gach am,
 'S bith' ainglibh neamh mar gheard orra,
 Bheir tearuinte iad gu cheann.

'S e dh'fhag an dream ud aithnuichte,
 'Us beannuichte thar chach,
 Gu'n robh iad air an sonrachadh,
 Ann 'cumhnanta nan gras ;
 'S an 'Ti thug creideamh, 's dochas dhoibh,
 'Us eolas air a shlaint',
 Fhuair iad 'nis an reite, leis
 An eifeachd bha 'na bhas.

Fhuair iad sealladh uamhasach,
 Deth thruaighe chlann nan daoine,
 Am peacadh gin, 's an truailleachd sin,
 A bhuadhaich air gach aon ;
 Ach 'nise cha'n eil diteadh dhoibh,
 Chaidh 'm firinneacha gu saor,
 'S ann tha iad 'g iarraidh firinnteachd,
 O'n Ti 'ta uile-naomh.

Bha'n oibre fein neo-fhallan leo,
 'S an aithreachas cha b'fhearr,
 Fhuair iad mar luideag shalach e,
 Nach fallaicheadh a' nair ;
 Ach cliu do'n Uan, o'n 's airidh e,
 'S e cheannuich iad o n' bhas,
 'Sa nis' fo dhion na fola sin,
 'S ann dh'fhairich iad bhi tear'nt'.

Thuig iad as eug'ais naomhachadh,
 Nach fheudadh neach bhi beo,
 'S dh'aicheadh iad mi-dhiadh'achd,
 'Us ana-miann na feol ;

'Us dh'urnuigh am Fear-saoraidh,
 Air son gach aon de'n t-seors',
 Gu'm faiceadh clann nan daone,
 Gu'm bheil an aonachd mor.

Ach 's tric a ghabh mi curam dheth,
 'Us chiur e mi 's gach ceum,
 Nach robh sinn tric ag urnuigh ris,
 No durachdach d'a reir ;
 Air son roinneanan Reubin,
 B'e 'n t-aobhair curam e ;
 Bhi faicinn cloinn a chumhant,
 Nach giulan iad le cheil'.

Tha cuid diu lag, 's cuid laidir dhiu',
 A' reir a' ghrais a' fhuair,
 'S tha cuid le'm buaidhean nadurra,
 Na's failinngich s gach uair ;
 'S tha cuid diu' ceangealt' ri gnathaichean,
 'S an deach' an arach' suas,
 Tha suim do nithibh araidh ac',
 'S nach urrainn cach bhi gluas'd.

Ach ann 'sna nith' so cordidh iad,
 Tha eolas ac' air slaint',
 Tha creidimh, gradh, 'us dochas ac',
 Ga'n cumail beo tre ghras ;
 Tha naomhachd air a seoladh dhoibh,
 S tha 'n umhlachd mor gu bas
 D'a thoil, mar fhuair iad eolas air,
 Mar ordugh, no mar aithn'.

Ach so an ni a dh'orduich e,
 'Sa sheol e dhoibh bhi gluas'd,
 Gu'm biodh iad caoimhneil, teo-chridheach,
 'Sa cumail beo nan uain ;
 'S na nithibh air an d'rainig iad,
 Bhi lamh air lamh dol suas,
 'S gu 'm foillsicheadh an t-Ard Righ,
 Gach pairt dheth thoil d'a shluagh.

Ach 's truagh an spiorad-pairtidh sin,
 A fhuair san al tighinn beo,
 Tha fuarach gradh nam braithrean sin,
 Bu choir bhi'n cairdeas mor,
 B'e sud toil-inntinn shatan,
 A chairdean bhi 'sa cheo,
 Mu thimchioll co an aireamh,
 Thug gradh do Righ na Gloir.

Is luath a thoisich beagan deth,
 'S na deisciobluibh 's an Eoin,
 Ach chronuich am Fear-saoraidh iad,
 'S cha'n fheudadh sud bhi beo ;
 'Sa's tric 'chaidh sud a leughadh dhoibh,
 O bheul an Abstoil Phol,
 " Gu'm biodh iad a' giulan caomhneil.
 " Le oighreachan na gloir."

Is e so a deir an fhirinn,
 'S tha e sgrìobht' an iomadh ait',
 " Na tugaibh brèith 's na ditidh iad,
 " 'S na tilgidh sios le tair,

“ Is na bacaibh dhoibh bhi dilis,
 “ Anns 'ni thuig iad mar aithn',
 “ Ma's ann dheth 'n aireamh phriseal iad,
 “ A cheannuich Ios' le bhas.”

Cha bhiadh 'us deoch an riogachd sin,
 Dhe'm bheil nan naoimh an traths',
 Ach firinnteachd, agus naombachd,
 'S an gaol sin nach d'theid bas,
 Sith, agus aonachd,
 'Se bheir air daoine fas,
 Is feàrr sud na eolas,
 'Us gibhtean mor gun ghras.

Is peacadh dhoibh ma gheilleas iad,
 Do neach fo n' ghrein 'sa chas ;
 'S ma shiubhlas iad 'sna ceum'naibh sin,
 Nach tuig iad fein mar aithn'
 'S e Iosa neach chaidh cheusadh,
 'S bidh feum air aig a bhas ;
 'Se buachaile na treud e,
 'Us geillidh iad dha's.

'S tha 'n earail air a dunadh dhuinn,
 Le ughdaras ro mhor,
 'Us tha e tric ag innseadh dhuinn,
 Cho chiant' 'sa tha e beo,
 Gu an tionail e na fhianuis,
 Gach neach bha riamh sa'n fheoil ;
 'S gu'm faigh gach neach d'a reir,
 Mar thug e geill d'a ghloir.

A chlanna bheag 'sa chairdean,
 Ma ghradhaicheas sibh cheil',
 Tha nithibh ann san al so,
 'Ni gairdeachas air neamh ;
 Ma bhitheas Ephraim 's Iudah,
 'Nis dluthachadh ri cheil',
 'S gu'n leum iad air guail'nean,
 Nan uabhreach gu leir.

'S iongantach am fabhair,
 Fhuair an t-al so 'm bheil sinn fein,
 Tha moran Sgoilaibh Sabaid,
 'S gach ait' 's iad deanamh feum
 'S ann nis' tha sluagh an t-saoghail,
 A sgaoladh focal Dhe,
 'S iad dol 'ga eadar-theangachadh,
 'S gach cainnt a tha fo n' ghrein.

Tha 'n soisgeul air a sgaoladh 'nis
 Le daoine 'sam bheil fiamh,
 Do pheacaich chruaidh, neo-aithreachail,
 Tabhairt faireach dhoibh mu'n gnìomh ;
 'S an dream tha caillt', 's folamh dhiu',
 'Ga'n toir gu baile dion ;
 Dol thùige 's uaith', tha moran,
 'S tha eolas dol a' meud.

Ach 's truagh gu'm faigh sinn pairt,
 Bhios co ard na'm barail fein,
 Nach creid' gu'n d'thig' o Nasaret,
 'Ni maith, ach faidhean breig :—

'S cuid eile dheth 'm bheil dochas ac'.
 Gu'n d'fhuair iad eolas De,
 'S nach aidich gu'm bheil coir aca,
 Air bord a' Maighstir fein.

O'n tha mi gu co-dhunadh,
 'Nis tha mi'n duil tre ghras,
 Gu'm bi mis' an sith-chainnt riu,
 Ge b'e ni a ni cach;
 Ma's urrain dhomh bhi'n dochas,
 Gu'n comhlaich sinn 'na lath'r,
 'S gu sealbhaich sinn an gloir sin,
 Air nach d'thig bron gu brath.

'S e gradh agus giulan leo,
 'Us umhlachd thoirt na'n lath'r,
 'Se sud a's mo a dhruigheas orr'
 Na bhi ga'n duvadh 'n ard;
 Mar sud tha'n t-Ard Bhuachaille,
 Ga'n cuartachadh le 'lamh,
 'S tha truas ann a chom,
 Ris an dream tha trom le al.

'Nis tha mi'n duil nach tionndaidh sibh,
 A chainnt so gu mi-fheum,—
 Cu'n rannsuich sibh gu curamach,
 'S gu'n urnuigh sibh d'a reir;—
 Gu'n iarr sibh thoil a sheoladh dhuibh,
 'S gu'm fas sibh 'n eolas De,
 'S gu'n deanadh Rìgh nan dul,
 'Nis n'ar dluthachadh ri cheil'.

'Nis tuigibh chlann nan daone,
 An aonachd tha mi luaidh;
 Cha'n e daone 'n t-saoghal so,
 'San dream thug gaol do'n Uan—
 Oir 's eigin da phairtidh bhi
 Gu brath a' measg an t-sluaigh,
 Am feadh blios sluagh gun ghras ann,
 'Us aireamh a thug buaidh.

Tha 'n inutinnean cho dealluichte,
 'S tha 'n talamh o na neamh,
 Is coir do'n fhior luchd faire,
 Bhi 'gan sgarachduin o cheil',
 'S gu'n bhi tabhairt coir dhoibh,
 Air orduighean Mhic Dne,
 'Us iad gun Dia, gun dochas,
 'S iad uile beo dhoibh fein.

O! anam thruaigh gun churam, 'nis
 Nach duisg thu 's teich gu luath,
 Mu'n d'theid nan neamha dhunadh ort,
 'S an sin bithidh chuis ro thruagh;
 Ge do bhith' tu an aonachd ris
 An dream thug gaol do'n Uan,—
 Ni 'm bas na'r cuir o cheile,
 Mar bi thu fein dheth shluagh!

Air sgath gach ni tha priseal, 'nis
 Na dibir t-anam fein,
 Creid 'san Tighearn' Iosa,
 'S esa' 'm fineamh'n, 's tus' a gheug;

'S ma shiubhlas tu na 'naomhachd,
 'S gu'n toir thu gaol do'n treud,
 Cha sgar beath' na bas sibh,
 Gu brath o aon a cheil'.

Glaodh na Mairtairich.

HA sluagh aig an Ard Rìgh, a ghradhaich e cinnt',
 an dubhairt e "a chairdean, a bhrathrean, 'sa chloinn,"
 ha naimhdeas aig cach dhoibh, gu brath anns gach linn,
 haidh moran chuir gu bas diu', 's am fagail gun chinn.

ge d' thug e deoch ri h-ol doibh, do dhoruinean searbh,
 an iad anns gach ceum e, tre dheuchainean garbh;
 ha aon ni 's aill leam, ge d' tha iad air falbh,
 'n cluinn iad an caramh th'air Gaeltachd na h-Alb'.—

'n sealladh 'chunnaic Eoin diu' mo sholas 'san am,
 a bhi fo'n altair or, ann an solas nach gann,
 h-anamana gloirmhoir, tha 'm bron-s' aig a cheann,
 d' chaidh am fuil a dhoirteadh, 's am fagail leoint 'sa
 (ghleann.

'n dream bha deanamh tarcuais air Ard Rìgh na Gloir,
 dh'fhuathich a chairdean, 'sa dh'fhag iad fo leon;
 a cumhachd aig an ailghios, 's bha 'n ardan co mor,
 nach fuilingeadh iad do'n aireamh thug gradh dha bhi beo.

'S ann thoisich on t-ardan so, 'n *Cain* bochd, truagh,
 'Nuair smuanich e Abel a chuir gu bas co luath ;
 Tha Abel aig eigheach, " 'nis theid mi 'san uaigh,
 Rinn *Cain* mo reubadh, 's tha e fein air an ruaig.'

'S tha moran do na faidhean, ag radh ruinn o'n uaigh,
 'S e Iesebel is Ahab, a ghearr as an sluagh,
 Nach aoradh do Bhaal, 's d'a ghrainealachd thruagh ;
 'S ge d' chaidh Eliah fhagail, tha thamh ann san uaigh.

'S thoir leam gu'n cluinn mi moran fo leon 's iad a guil,

" 'S ann timchioll Ierusalem a bhruchd oirn' an tuil ;

" Ruith sraidean Ierusalem dluth le 'ar fuil

" 'S ann aig a bhaile mhor sin, chaidh a dortadh gun sgu

" Na'm faiceadh sibhse 'ar caramh, 'nuair bha iad ga'r le

" Leis gach bas bu phiantich, 's iad dion air n'ar toir,

" Cha d'adhlaic' iad riamh sinn, le rian mar bu choir—

" 'S ann dh'fhag iad air gach sliabh sinn, mar bhiadh

(na h-eoi

'S e so glaodh Isaiah, a'm faidh bha treun,—

" 'Se Ios' an Slanuighear, a bha mi cuir an' ceill,

" Is dh'fhoillsich mi'n fhirinn do Israel fein,

" 'Sann shabh iad mo mhirean mi, 's ghabh iad did

(brei

Thuirt Ieremiah 'm faidh,—“ do'n t-saoghail tha mi sgi

" 'Sann aig braighdeanas Bhabilon, 'sharaich iad mi ;—

" Rinn mi fianuis laidir air grainealachd na tir,—

" Is chuir mi'n geill an truaighe do'n uaislean 's do'n Ri

Ach 's ann a rinn iad tair an fhaidhdearachd gu leir,—

Is thilg iad mi sa phriosan a' b'isile bh'aca fein ;—

an uair bheothaich iad an ardan, deanamh tair orm le
beul,

lach iad dh'ionnsuidh bhais mi, is lean iad faidhean
breig."

a Sechariah 'm faidh ag radh ruinn a ris,—

measg sliochd Abraham chaidh mo chuir gu dith ;—

ann eadar an teampul 's an altair bha mi,

uair bhuail iad gu bas mi, 's a thainig mo chrich."

a eachdruidh tabh'rt sgeul duinn gu'n d'eigh cuid na
doinn,

ann na Maccabeus, " 's bochd a dh'eirich dhuinn ;

r son gu'n d'rinn sinn aicheadh, a ni bha graineil leinn,

ann chuir iad gu bas sinn, a mhathair 'sa chloinn."

sud rinn sliochd Abraham ri 'n cuid faidhean fein,

iad am fuil a dhorteadh, 'sa leonadh gu leir ;—

an Ti ro ghlormhor, a chumas coir ri threud,—

ag esan fuil ri ol dhoibh, 'us doruinnean do reir.

Nir dhiult iad an Slanuihear 'sa bha iad aig an fheisd,

innig na Romanaich le ordugh Mhic Dhe,

marbh iad, is chiurr iad, na h-Iudhaich gu leir,

isg' iad Ierusalem, na smuid anns na speur.

miltean do'n t-sluagh sin, na'n cruachan 's iad marbh,

na luidh air na sraidean, fo chosaibh chaich 's iad balbh;

na fuigheal chaidh fhagail diu', thair as air falbh,

na feadh nan dachan iad, le sgiursadh bha garbh.

Nir dh'fhoilsich Imanuel ann an naduir dhaoine,

naoidheanibh Bhetlehem ag' eigheach le gaor ;

“Dean trocair oirn Ard Rìgh is gradhaich sinn saor ;
 “’S og chuir iad gu bas sinn’ fo dha bhliadhna dh’aois

Chualas caoidh ann Ramah, tha Rachel ri bron,
 Air son a cloinne ghaoil, oir cha d’fheud iad bhi beo ;
 Tha’n gaor ann a cluasan, ’s tha gruaidhean fo dheoir,
 ’Us Herod ga’m bualadh, gun truas aig do’n oig.

’S tha Eoin Baiste an fhasaich, toirt aithn’ feadh na duth’

“Deanaibh ’n t-slighe comhnard, tha Rìgh na Gloir di

“’S deanaibh am peac’ a threigsinn, oir ’s ann theid s
 mugh,

“Oir ’s mise ’n teachdair araidh a thainig roimh ghnu

“Chombair’lich mi Herod, is dheisd e rium gu ciuin,

“Ach air son Herodias, chuir e mi ’m prìosan duiunte

“’S ’nuair rinn a chailin dannsa, ’sa mheall i e sa chu

“Fhuair i n’a b’annsa leath’, mo cheann a chuir ’san

’San uair chaidh Ios’ a cheusadh, ’sa dheirich e le gloir

Rinn a Mairtaireach Stephen, sgeul air gu leoir ;

Le focal na firinn, ’s le miorbhuilean mor,

’S le faicinn an Rìgh, ann an Rìoghachd na Gloir.

Ach b’eigin dha’n sgeul ud, a sheuladh le fhuil,

’Sann a chlach iad Stephen, ’s e ’g eigheach gun sguir,

“Thoir leat mi Rìgh na Gloire, ’s tu fein mo dhoigh ’s
 bhun”

’S thoir maitheanas le trocair, do’n dream tha dortadh
 fhuil.”

Goirid ’n deigh Stephen chaidh Seumas e chuir ’san uai,

’S ann le claidheamh Herod, a reub iad e gun truas,

'n Euglais ag eigheach, “ chaidh Séumas thoirt uainn,
tha Peadar ann sa phriosun, a Rìgh gabh dhinn truas.”

A Pol, 'bha roimhe searbh dhoibh, tha searmonach' gu
dian,

e 'n t-iongantas ro mhor,” deir e, “ gu'n d'fhuair mi
trocair riamh ;

he-eignich mi moran, gu toibheum 'thoir do Ios',
an uair a chlach iad Stephen, bha mise fein 'sa
ghniomh.

iongantach gu brath leam, an gras a' thug mi beo,
e Ios' o Nasaret 'san d'fhuair mi'n t-slainte mhor ;
shearmonaich mi'n t-slainte sin 's gach ait' gu'n ruig
an Roimh,

thug Nero, 'n sin, an ceann dhìom, le ainneart ro
mhor.

e dubhram ri mo bhrathrean, a dh'fhag mi as mo
dheigh,

ha mise dol ga n'ar fagail, 'se 'n t-ait so ceann mo reis ;
eanaibhs' ris an t-Slanuighear 's cha'n fhag e sibh 's
cha treig,

ma's beatha, no ma's bas dhuibh, tha slainte dhuibh
air neamh.”

Anis' chaidh Peadar fhagail, 'n deigh each thoirt uath,
e comhairlach' a chairdean, “ a bhrathrean bithidh
stuaim,

e d' tha mi dol ga'r fagail, 'san fhasach so air chuairt ;
ha'n fhad' gu's an comhlaich, 'sam faic sinn glòir an
Uain.

“ Tha mis' a' tighinn gu aois, 's tha'n saoghail dhomh r
chradh,

“ Slan le luchd mo ghaoil, oir cha'n fheud mi tuile tam

“ Mar dh'fhoillsich am Fear-saoraidh dhomh, thug iad
'n taobh nach b'ail,

“ 'S cheus iad air a chrann mi, 's mo cheann ris an lar."

'S an fhianuis Antipas, chaidh innseadh le Eoin,

Cha b'e bu choir a dhibir, bu dilis e sa choir,

'S luchd aideachidh gun ghras, rinn a sharach' 'sa leon;

Bha *synagog* aig satan diu', 'san Asia mhor.

'S tha eachdruichean firinneach, ag innseadh gu leoir,

'S a's cosmhuil mar thachair ri taisbeanadh Eoin;

A Bhean 'bhi ann san fhasach, 'san Dragon air a toir,

'Us shamhlaichean Babilon sin, ri Papa na Roimh.

'Sann tha na naoimh ri'm faotuinn, nis sgaoilteach ar
gach ait',

A' measg luchd iodhal-aoraidh, dhe'm bheil an saoghal l;

'San dream rinn Criosd a shaoradh, 'sa cheannach daor
bhas,

Ga'n cosgradh ac' mar chaorich, gun aon neach 'deana
baigh.

'S e their na naoimh 'n trath so, “ a bhrathraibh deana
bron;

“ Tha sinn a' measg na'n Paganaich, tha 'g aicheadh R
na Gloir;

“ 'S ann 'their iad ' ar Dia-ne,' ri iomhaidh leaghte do'n

“ 'S e an t-aoradh tha iad 'g iarraidh, bhi riarachadh na f

ch Iosa ar Slanuighear, 'se dh'aithn e dhuinn bhi naomh,
 cha'n fheud sinn esan aicheadh, air son cairdeas an
 t-saoghail ;
 air son so rinn iad tair oirn', 's tha'm bas tighinn oirn'
 gach taobh,
 tha iad anis ga'r bualadh, gun truas ri oig' na aois.

ach cluinn sibh 'nis a bhrathribh, gach bas a thug iad
 oirn',
 chuir iad an uaigh nan leomhan sinn, 's bu mhor ar
 'n aobhar bron,
 fuair bhiodh na leomhain a' beucaich, 's iad 'ga'r reub-
 adh beo,
 ann bhiodh an sluagh gun cheill sin, le cheile deanamh
 spors'.

chaidh Pollicarp a rosdadh le teine mor 'sa ghleann ;
 's Simon mac Cleophas, cheus iad e air crann ;
 'f'fhag iad Iustin--martair bha'n Carthage gun cheann ;
 chaidh Ciprian 's Ignatus a chuir gu bas 'san ams'.

ministearan diadhaidh, 's bha cuid diu' liathle aois ;
 'measgam brathbrian cliuteach, air son an giulan naomh ;
 chaidh iad trid abhainn Iordan, 's le misneach mhor gach
 taobh,
 tha sinn a nis a foghlum nach robh an dochas faon.

nuair a runaich clann nan daone, nach biodh aon neach
 beo,
 leanadh 'm Fear-saoraidh, 's iomadh aon chaidh leon ;

- “ Thilg iad sinn gun aodach 'sna h-athean-aoil 's iad beo
 “ 'S chaidh luaidhe leaghte a thaomadh oirn', 'sa sgaola
 air ar feol.
- “ Bhath iad cuid 'sa chuan dhinn, 'measg fuaim nan tor
 aibh mor,
 “ 'S chaidh cuid gu bas 'sa phriosun a dh'easbhuidh b
 'us doigh ;
- “ Chaidh cuid thoirt as a cheile, 'sa reubadh le na me
 “ 'S chaidh moran dhinn a chlachadh, 's chaidh cui
 thachdadh beo.
- “ Thilg iad cuid gun fhabhar dheth bharr nan creag
 mor,
 “ 'Us shlaod iad cuid air shailean, air feadh gach srain
 spors';
- “ Phronn iad cuid gun acarachd, 'sann eadar chlacha n
 “ 'Us phian iad cuid le eigin 'sa *ghrate* 'us iad 'gan ro
- “ Cha mhor gu'n creid an saoghal, gach bas a thaom
 oirn',
 “ Fad tri cheud bliadhna, bha'n Dragon riamh 'gar le
 “ Dh'fhuing sinn ann 'n Asia, 's gach ait' mu'n cu
 do'n Roimh,
 “ 'S dh'fhuing cuid ann 'n Africa, 'san Fhraing ch
 cach a leon.
- “ Ach 'nis tha'n 'Ti bha bac' do dhuine pheac' thighinn
 “ Air tionndaidh o na gnathaichean, a b'abhaist bhi
 Roimh ;
- “ Tha Constantine air aicheadh nam paganaich 'san do
 “ 'S e 'g aideach' bhi na Chrìosduidh, 'us cumhachd I
 'na dhorn.

ha miltean 'nis 'g iarraidh, an deigh 'n Dia ta beo,
 'hreig iad nithibh diomhain, 's na h-ìomhaidhean or;
 tha'n t-Iompaire na dhion doibh, 's e riaghladh nan
 sloigh;
 o'n fhuair sinn beagan feimh, cha robh fuil nan naomh
 'ga dort'.

ch ge d' fhuair sinn suaimhneas, bu truagh dhuinn o'n
 la,
 h'fhas sinn co uaibhreach, 'us dh'fhuairich ar gradh,
 aith 'n Euglais a thruailleadh le mor sluagh gun ghras;
 dh'aidich air son buanachd, a ni 's nach d'fhuair iad
 slainte.

rug sud iomadh caochla', air aghaidh an t-saoghail
 mhor,
 a bhean bha roimhe naomh, 's ann a chaochail i
 doigh,
 ann 'rinn i striopachas ris na Rìghrean mor,
 rinn iad ise beartach, le pailteas an soigh.

an uair 'sgèaduich iad an Diadh'achd gu breaghe le cr,
 hainig daon' mi-dhiadhaidh, 'us lion iad a chro;
 tha deisciobluibh Chrìosd air an lionadh le bron;
 an Euglais gun rian ac' fo riaghladh daoine mor.

ch sheol an Ti is aird sinn gu faidhdaireachd Eoin;
 e their e rithe 'san ait' siu, Babilon mhor,
 ean aig am bheil grainealachd, lan cupan or;
 hìgibh 'mach aisd' mo shluagh, tha i truailidh gu leor.

“ S an uair theich sinn 'mach a Babilon mar dh'aithn' dhuinn 'san am,

“ O nach d'thug esan a laithaireachd dhoibh, cha b'a dhuinn fuireach ann,

“ Dh'fhuiling sinn mar b'abhaist duinn, 's gach ait' na th sinn ceann,

“ 'S e their iad ruinn *Nobhations* nach gabh am Pap n cheann.

“ Ach ge d' bha naimhdean Shion a sior chuir gu bas,

“ Bha eolas nam firinn tighinn tir anns gach ait' ;

“ 'S bha fianuisean dilis a sior thiginn an aird,

“ 'S bha cuid do na Righrean na'n didean an traths.

“ Shearmonaich Paulinus an fhirinn le buaidh,

“ Is Claud bh'ann an Turin, bha dusgadh an t-sluaigh

“ Sgaoil Peadar Ualdo, 'us Arnold am fuaim,

“ 'Us threoraich iad moran gu eolas an Uain.

“ Ach Duine Pheac' chaidh arach 'us dh'fhas e gu reid

“ 'S o cheum gu ceum chaidh ardach' gu bhi 'n aite Dh

“ 'S ann thoisich e air aidmheil gu'm b' Abstol e fein,

“ 'S gu'n leannadh sud a chaoidh ris, 'us iuchair riogha neamh.

“ 'S ann a bhuidhaich an t-striopach le innleachdan l

“ 'Shuidh i air na Righrean, 'us strìochd iad dhi mar th

“ 'Us dh'fhosgail i mar chleachd i dhuinn, geatache bhais.

“ 'Sa nis cha robh dol as ann, ach seasamh ris gach c

- am fulangas a thainig chaidh 'n trathsa thar gach cainnt
 h'fhuiling sinn 's gach ait', ach gu h-araidh ann san
 Fhraing ;
- ha airmailtean laidir gu brath aig an laimh,
 Js maitheanas o'n' Phap ac' a bharr air an sannt.
- h'hlac iad na'r cuid dheth 'n t-saoghal, gach aodach 'us
 biadh,
- Js dh'fhag iad sinn faointrath, air aodainn nan sliabh ;
 Us baigh cha robh ri fhaotuin o dhaone gun fhiamh,
 ann a ghearr iad gu bas sinn, a sasachadh a' miann.
- u truagh bhi ann san eisdeachd 'nuair dh'eireadh iad
 oirn' ;
- bhiodh fuaim nan claidh'ean geur sin, a reubadh ar feol ;
 a mnathan torach reub iad, 'us dh'eignich iad na h-oigh'n
 Js bhiodh a chlann 'san ranaich, 'san parantean leoint'.
- an dream a theich do'n fhasach, 'sa thar chum na'm
 beann ;
- huir an t-ocras 'sam fuachd cuid dheth 'n t-sluagh sin
 gu ceann ;
- h'hlac iad cuid 'san ruaig dhiu', 'us truas cha bhiodh ann,
 Js mhuch iad na fhuair iad, fo bhruachaibh nan gleann.
- oisg iad ar saothair, 's na h-aitean aoraidh blath ;
 chaidh cuid dheth ar teachdairean a phlaistearadh le
 tearr ;
- hog iad cuid do'n t-sluagh bha 'san uaigh iomadh la ;
 le aon teine mor, chaidh ar rosdadh gun dail.

- “ Ge d’ cheaduich e ar sarach’, bha fabharean dhuinn an
 “ Bha aon ait’ araidh, ’san d’ araich e ’chlann,
 “ Aig bun nam beanntean mor sin, eadar an Roimh ’s
 Fhraing,
 “ A fuireach air a chomhnard, ’san cosaibh nam beann
 “ Bha sud na aite dion dhuinn, fo riaghladh a ghrais;
 “ Fad ioma’ ceud bliadhna bha’n diadhachd ann a’ fas;
 “ Bha Euglaisean lionmhor aig Criosd ann san ait’;
 “ Bha leantuinn an Uain, ’sa bha buareadh a Phap’.
 “ Ach ’nuair runaich an Dia sin, tha riaghladh nan slua
 “ Gu’n siubhladh sinn gu leir, tre dheuchaineann cruaidh
 “ Ge b’e chluinneadh sgeul air mar dh’eirich ’san uairs
 “ Cha’n eil ar naigheachd eibhinn ri ’leughadh do’n t-slua.
 “ ’Nuair thoisich ar naimhdean, air campach’ mu’n cuas,
 “ B’eigin dhuinn san am sin, dhol teann ann san ruaig
 “ ’S teicheadh chum nam beanntean, ge d’ bha’n gear-
 radh cruaidh,
 “ ’S bha mhathan agus clann ann, ’s iad fannachad’
 fuachd.
 “ Ge d’ bha’n oidhche reot’ ann, ’us sneachda mor gu’n
 “ Lean iad air ar toir, gu ar fogair as an tir;
 “ B’e sud an oidhche bhronach, bu mhoir a chaidh ’n
 “ Thug na mnathan suas an deo ann, ’sa chlann a de
 na cich.
 “ Bu sheachranach a bha sinn, ’sna fasaichean fuar;
 “ Air feadhna’m beanntean ard sin, ’us fardach cha d’fh

inn an sneachda mor bh'ann, ar treor a thoirt uainn,
ann choidil sinn comhladh, gu samhach 'san uaigh.

'nuair theich sgail na h-oidhche, 'sa dh'fhoillsich an lo,
iomadh aon a dh'eug dhinn, 's bha cuid air eigin beo ;
s luidh' ar cuirp gun adhlac, 's ann air na beauntean
reot,

as 'n d' rinn sneachd' a gheamhraidh ar 'n adhlac' le
chleoc.

ia'n eil sud ach pairt, do ar caramh 's gach am ;
r bha ar naimhdean laidir, 's ar cairdean ro ghann ;
an dream a bha saoth'rach, a cumail taobh ruinn ann ;
a b'urrainn iad ar saoradh, bha'n gairdeanaibh co fann.

na Prionnsachean *Germany* dearbht' ann sa chas ;
rinn *Crombhell* na dh'fhaod e, gu'r saoradh o n' bhas ;
h tearnadh cha'n fhaodadh, a h-aon diu' an trathis',
gu'm b'e sud run siorruidh, an Riagh'l-fhear a's aird.

dheireadh thainig doruinn, le orducha ar Rìgh ;
Babilon mhoir sin, a dhoirt fuil nan naoimh ;
uail e claidheamh a bheoil oirre, 's leon e i 'chaoidh,
cha'n fhaodadh neach a comhnadh ; 's bha mcran 'ga
claidh.

Luther agus *Calbhin*, gu h-araidh thug buaidh ;
mheadhon ann na lamhs'iad, thabhairt danachd do'n
t-sluagh ;

i leughadh nam firinn, 's-bhi dils do'n Uan ;
stoil iad am Biobal, 's na h-uile tir mu'n cuairt.

- “ Mu na cuig-ceud-deug, sin a bhliadhna tha ri luaidh
 “ ‘San d’eirich na daone, thug saorsa mu’n cuairt ;
 “ B’e sud a mhadainn phriseal, bha ghriàn a dìreadh st
 “ Theich an dorchadas mor sin, bha comhdach gach slu

 “ Nis sgaoil an naigheachd eibhinn, gu reidh feadh gach
 “ ‘S bha fianuisean treubhaçh ‘ga sheuladh le’m bas ;
 “ Bha Alb’ agus Eirinn, gu leir fo na Phap ;
 “ ‘S e nis mar leomhan beucach, an deigh ‘reub aig ca

 “ B’e *Hamilton* an ceud fhear, thug sgeul air do dh’A
 “ Shearmonaich e’n fhirinn, air feadh nan crìochan ga
 “ Ach dhun iad e ‘sa phriosun, o n’ bhà fhirinn searb
 “ ‘S loisg iad a ris e, le mi-run ‘s le fearg ;

 “ Ach chuir e siol neo-thruaillidh, thug buaidh ‘n d
 bhais ;
 “ ‘Us moran deth na h-uaislean, bu chruaidh leo ‘chas
 “ ‘S thuig moran do’n t-sluagh, gu’n robh buaidh ‘sna
 e radh,
 “ ‘S gu’n d’rinn e fhuil a dhortadh, ‘s e ‘n dochas ri sla

 “ Ach bhrosnaich a bhas, cuid deth chairdean gu eud
 “ ‘S bha Eoin Knox gu h-araidh, na dhuine laidir tr
 “ Na dhuine deasbhriathrach, ‘s e-dian na spiorad feir
 “ ‘S bha buaidh leis ‘sgach ni, o’n ‘se ‘n fhirinn chui
 ceill.
- “ Dh’innis e ‘s gach ait’, gu’m b’e ‘m Pap duine phe
 “ ‘S nach robh ach iodhalaoradh, ‘sna nithe faoin a bl

leachdan shatan, 's aith'ntean dhaoine bochd,
 iad siubhal ann 'sa cheo, bha 'ga'n treorach do'n
 t-slochd.

's tric chuir iad am fang e, bha 'naimhdean co treun ;
 dh'aindeoin Baurigh Mari, 'sa naimhdean gu leir ;
 uair e bas ann an sith, 's chuir e'n fhirinn an ceill ;
 hug e 'm Pap gu bhi iosal, 'sna crìochaibh so fein.

Sun ri 'linn a thainig fuaim naigheachd chruaidh as
 an Fhraing,

Dh'ad mille fichead sluaigh, bhi'n aon uair gun cheann ;
 na dream a bha buadhach, 'sa lean an t-Uan 'sgach an,
 sha shiubhladh neach na sraidean, bha'm fuil co grain-
 it ann.

Alb' ge d' bha'n fhirinn, a direadh, 'sa fas ;
 madh duine dilis chaidh dhiteadh gu bas ;
 inmach' cha'n fhaod sinn, gach aon diu' an traths' ;
 cheannuich iad gu daor dhuinn, an t-saorsa tha 'g
 ach.

scaffoildean ard', 's ann a bhasaich a chlann,
 gearradh leis na tuadhean, 's ga'm bualadh 'sa
 ceann ;

choinnich iad am bas, deanamh gairdeachas ann ;
 ianuis an t-sluaigh sin, thug fuath dhoibh 's gach am.

hioll Duneidinn, tha sgeul 'san taobh deas,
 madh duine treun, nach do gheill 's nach deach as,
 dh'chumail fada beo, deanamh an doruinn na's meas'
 an seirichean iarunn, 'gam pianadh le teas.

- “ Dh'fhosgail iad pairt diu' 's chaidh 'n cridhe blath th
 asd',
 “ 'S an' cridhe sin a chaineadh; le daone laidir crosd' ;
 “ Chaidh cuid dhethl 'n corpa' luachmhor, a cheangal
 air puist,
 “ Cuir eagal air an t-sluagh sin, nach d'thug buaidh
 an olc.
 “ 'Sa nis a chairdibh gradhach, tha 'm fasaach nan d
 “ Cha'n ann a gearan tha sinn air Ard Righ na Gloir
 “ Ach 'g innseadh ar caramh, do'n aireamh tha beo
 “ A chum gu'm biodh iad laidir, ge d' bhith' an sa
 mor.
 “ Nis slàn leis gach trioblaid, gach mi-ghean 'us bro
 “ Tha fois agus sith, ann an Rìoghachd na gloir ;
 “ Ge d' bhasich sinn dibli, tha sinn d'a rìridh beo,
 “ 'S leig sinn 'nis air di-chuimhn' gach ni thainig oir
 “ Chaidh ar lotean a shlanach', 'us plaisd a chuir ru
 “ Do dh'fhuil an Uain a bhasaich, thoirt slainte d'ar cl
 “ Cha'n fhaic sinn tuille cradh, 's cha bhi'm bas ri 'r
 “ 'S cha'n abair an luchd aiteachaidh, ' tha sinn gu
 “ 'S e 'n t-Uan ar Fear-saoraidh, 's cha churam c
 ann,
 “ Thug e beatha 'us iul duinn, 's chuir e crun air ar
 “ 'S bitheadh slaint' agus gloir dha, na oran da chla
 “ Feadh linnibh na siorruidheachd, gun chrìoch,
 cheann.”

La a Bhreitheanais.

EISD anam neo-bhasmhor,
 Tha ni araidh ri chluinntinn ;
 Ma 'se 's nach creid thu na 'thra' e,
 Bheir am bas ann do chuimhn' e,
 'S e sin, gu'n coinnich thu'n t-Ard Righ,
 Ann a lathair toirt cuuntas ;
 'S cha'n fheud thu choinneamh sin aicheadh,
 Ge d' chuir thu'n trath-s' a'm beag suim e.

Tha aon la air orduch',
 Ann sa'n comhlaich clann-daona ;
 Ann sa'n coinnich sliochd Adhamh,
 S gach neach a dh'aitich an saoghal :
 S an dream a chreid ann a shlainte,
 Bheir a ghras aiseag saor dhoibh,
 San dream a's mo rinn tair air,
 Feich' o lathair, cha'n fheud iad.

O anam gun churam,
 Nis duisg agus smuainich,
 Nuair thig Leomhan treubh Iudah,
 N dthig thu dlu' dha gun uamhas ?
 Am feud do chridhe bhi laidir,
 Na do lamh a bhi buadhach,
 Nuair a chi thu 'na ghloir e,
 'S na h-aing'libh gloirmhor mu'n cuairt da?

Faic an Ti rinn thu threigsinn,
 'Sa bha thu ceusadh gach latha ;—
 Faic e tighinn 'sna speura,
 Mar Rìgh treun air a chathair ;
 Chi thu nise 'na ghloir e,
 'Tighinn a seomar na'm flaitheas,
 'Us milltibh dh'aing'libh fo ordugh,
 'S iad air a mhorachd a feitheamh.

Cluinn an trompaid 'ga seideadh,
 'S fuaim nan speur a dol thairis ;
 Tha na mairbh 'nis toirt geil da,
 'S iad ag eiridh o'n talamh ;
 'Nis dh'fhosgail na h-uaignean,
 'S bhruchd an sluagh asd' gu h-ealamh,
 'S thug e 'm follais an sluagh sin,
 A bh'ann 'sna cuaintean am folach.

Cha'n fhaic thu sealladh cho mor ris,
 O'n thoisich a chrutheachd ;
 Tha'n sluagh cho tiugh ris na locuist,
 Air bharr an fheoir 's iad a cruinneach' ;
 Chi thu bochdean an t-sluaigh ann,
 'S daon' uailse na cruinne,
 'S iad air am measgadh le cheile,
 'S eallach fein air gach duine.

Tha mìle tairn'each aig eigheach,
 'S an sluagh gu leir tha ri faire,
 'Us leis an fhuaim th'ann sna speura',
 Chrith gach creutair air thalamh :—

Tha'n cuan 'sna tonnan aig beucaich,
 'S tha bonn nan sleibhtean air carach',
 'S tha cridhe dhaone ga'n treigsinn,—
 Ach c'ait an dtheid iad ga'm folach?

Chrath e cumhachd nan speura,
 Dhorch' a ghrein, 'us a ghealach;
 'S tha puist na tal'mhaiun air geileadh,
 'S thuit na reultean gu h-ealamh;
 Tha obair naduir gu leir ann
 Dol as a cheile le cabhaig,
 'S cha'n fhuirich ni ach an sluagh sin,
 Nach fhaod gluasad na carach'.

Ach anam, ma fhuair thu,
 Fuil an Uain gu do shaoradh,
 Na biodh do chridhe ga d'fhaillin,
 Cluinntinn caramh an t-saoghail;
 An Ti 'sna chuir thu do dhochas,
 'Se sud a ghloir tha ga taomadh,
 'Se sud na tuiltean a chual thu,
 Thig air an t-sluagh nach dthug gaol da.

Ma tha thu creidsinn na firinn,
 'S fuil na h-iobairt ga d' naomhach';
 Ma tha thu 'g aicheadh mi-dhiadhachd,
 'S ana-mianna' an t-saoghail;
 Ma ghabh thu tlachd ann' aitheantaibh,
 'S cuing an t-Slanuighear eutrom;
 Slan leat tha thu tearuint',
 'S an Ti is airde ga do shaoradh.

Cluinn guth an Fhir-shaoraidh,
 Faic a ghairdean gu h-ealamh
 'Tional dhachaidh nan daone,
 Rinn e shaoradh o'n talamh ;
 O'n is creutairean naomh iad,
 Thug an gaol da gun mhealladh,
 Bheir e suas iad gu Pharras,
 'Sa chaidh cha fhaillich a ghealladh.

Thig e'n sin mar Fhear Posda,
 'S theid na h-oighean 'na choinneamh ;
 'S iad uile deasach' an lochrain,
 Ach cha'n eil moran diu' ullamh ;
 Tha fomadh aon a cuir dochas
 Ann an lochranaibh folamh,
 Air son gu'n d'ith, 'us gu'n d'ol iad
 Aig a bhord air an talamh.

Ach bheir e suas leis na h-ailleagain,
 'S bith' cach dheth sin folamh ;
 'S their e ris os aird' riu,
 " So an aireamh rinn faire,
 " Lean iad mise gu dilis,
 " An' staid iosal air thalamh,
 " 'S tha mi nis' dol ga'n ardach',
 " 'S mo dheas-lamh dhoibh mar ghealladh :—

" 'So an dream a thug buaidh,
 " Le fuil an Uain rinn an saoradh,
 " Thug iad umhlachd dha m'aitheante,
 " Dhaindeoin caineadh an t-saoghail ;

“ Ge d' chaidh cuid chuir gu bas diu,
 “ 'S tric an sarach' le daone,
 “ Cha do smuainich iad m'aicheadh ;—
 “ 'Se sud an aireamh thug gaol domh.
 “ Fhuair mi biadh agus aodach
 “ O na daone thug speis domh ;
 “ 'Sa 'nuair a bha mi gu slainte
 “ Fhuair mi cairdeach gu leir iad ;
 “ 'San uair a bha mi sa phriosun,
 “ Rinn iad gach ni dhomh bha feumail,
 “ 'S cha'n eil mi nis dol ga'u aicheadh,
 “ 'S gur ann na'n ait' chaidh mo cheusadh.

“ A shluaigh bheannuichte nr'athair-sa !
 “ Thigibh fathast 'us eisdibh,
 “ Suidhibh sios air a chathair,
 “ Tha ni grateil ri 'reiteach,
 “ Eadar mise 'san sluagh sin,
 “ Rinn mo bhualadh 's mo reubadh,
 “ Rinn mo shaltairt fo'n casan,
 “ 'Sa rinn gu maslach mo cheusadh.”

An sin caoch'laidh a ghnuis,
 S thig ordugh dlu chum an tionail,
 S theid luchd an uile thoirt dlu dha,
 As gach duthaich 'us fine ;
 I'heid gach cealgoir a rusgadh,
 S theid na cuiltean a shireadh,
 Us theid gach coguis a dhusgadh,
 S bith' iomadh suil ann ri silleadh.

Theid na leabh'raichean fhosgladh,
 'Us thig a choguis thoirt fianuis ;
 'San uair dh'fhosglas e'm Biobal
 Ni sud an diteadh gu sìorruidh ;
 " Sluagh malluicht' rinn tair orm,
 " Teich gu brath iad o m' fhianuis,
 " Cha dthug iad umhlachd do m'aitheante,
 " 'Us cha do ghradhaich iad riamh mi.

" Chuir iad cul ri mo shlainte,
 " 'Us rinn iad taircuis air m' fhirinn,
 " 'S bha cuid diu' briseadh na Sabaid,
 " 'S cuid a caineadh nam firean ;
 " Bha cuid ri mionnain 's ri breugain,
 " 'S an tlachd gu leir ann a' mi-run,
 " 'S ge d' bha cuid na bheir cleoc dhiu',
 " Bha'n tolc an comhnuidh os 'n iosal.

" Sibhse nis tha gu freagairt,
 " Air son teagasg na firinn,
 " Fhuair tomhas do dh'eolas
 " Air nithibh mora a Bhiobail ;
 " Ach an sligh' a pheacaidh,
 " 'S ann a chleachd sibh 'bhi 'g imeachd,
 " 'S chuir sud moran air seachran
 " A leantuin cleachdadh nan sinnsir:—

" Tionailibh chum mo chli iad,
 " Sud a chrionach gun toradh,
 " Cha robh ach sgàil aig na daone,
 " 'S tha iad eutrom 'sa chudthrom ;

“ Cumaidh ceartas an sas iad
 “ Gus am paidh iad na th'orra,
 “ 'S tilgidh 'mach iad a m'fhianuis,
 “ Gu teine-siorruidh mo chorruidh.”

'S cruaidh an cridh' air nach druigh e,
 Liuthad suil bkios gun aighear,
 'S iad a ranaich 'sa buraich—
 'S a cuir an cul ris na flaitheas ;
 'S iad ga'n tionail aig satan,
 'S an darna bas orra a feitheamh,
 'S ge do dh'eigh iad air trocair,
 Cha'n eil dochas ri faighail.

“ Slan le Dia, slan le dochas ;”
 (Tha iad bronach aig eigheach)
 “ Slan le rioghachd na gloire,
 “ Dh'ionnsuidh solas cha dtheid sinn ;
 “ Slan le cairdean 's luchd eolais,
 “ A fhuair trocair 's rinn feum dheth :—
 “ Theid sinne sios le sruth Jordan,
 “ Do shlochd mor na du'-eigin.”

s bochd an sealladh an sluagh ud,
 Air am fuadach o lath'reachd ;
 Air an glacadh le uamhas,
 'S aobhar truas mar a tha iad ;
 Cha'n fhac' thu sealladh co bronach
 Cho fad 's bu bheo thu 'san fhasach,
 'S iad dol a chaith' na siorruidheachd,
 Ann am piantaidh do-aireamh.

Ach nis shiubhail na daon' ud,
 'S chaidh an gaor as ar cluasean ;
 'Us chaidh an slochd orra dhunadh,
 'S cha'n eil duil ann e fuasg'ladh ;
 Ach a chuideachd a dh'fhag iad,
 Ann am fabhar an Uain sin,
 Chuir iad an aghaidh air Pharras,
 Faic a phairtidh dol suas leo !

Faic an aighear 'san solas,
 A seinn nan oran tha taitneach !
 'S cluinn farum nan ainglibh,
 Le Bean-na-Bainse dol dachaidh !
 Bheir iad steach i do'n t-seomar,
 Sa'm bheil a ghloirsau ri fhaicsinn,
 'S maireg nach bitheadh dhe'n aireamh,
 Cheibhadh gras gu bhi'n taic' rithe !

A CHRIOCH.

